

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ Banphai Municipality

เมืองน่าอยู่ คู่ธรรมภิบาล บริการประทับใจ ก้าวไกลสู่อาเซียน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒน

พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

Website www.banphaicity.go.th

facebook เทศบาลเมืองบ้านไผ่

โทรศัพท์ 043-272661, 043-272642 ต่อ 50 โทรสาร 043-272762

ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ กองวิชาการและแผนงาน

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ Banphai Municipality

เมืองน่าอยู่ คู่ธรรมภิบาล บริการประทับใจ ก้าวไกลสู่อาเซียน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

website

facebook

Website www.banphaicity.go.th

facebook เทศบาลเมืองบ้านไผ่

โทรศัพท์ 043-272661, 043-272642 ต่อ 50 โทรสาร 043-272762

ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ กองวิชาการและแผนงาน

ประกาศเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เรื่อง ให้ใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๓)

ด้วยเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด รวมไปถึงกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา(พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๓) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

อาศัยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๘ และเพื่อให้การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา(พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๓) เป็นไปตามระเบียบฯ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ จึงประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังกล่าวเพื่อให้ประชาชนทราบต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ)
นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น นั้น

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่นได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดขึ้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีของตนเอง ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สอดคล้องตามระเบียบว่าด้วยการจัดทำแผนดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๓) ขึ้น

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับนี้ จะเป็นกรอบแนวทางการบริหารงานท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าและสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสมเป็นอย่างดียิ่ง

คณะผู้บริหารเทศบาลเมืองบ้านไผ่

สารบัญ

		หน้า
บทที่ ๑	บทนำ	๑
	๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๒
	๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๙
	๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
	๑.๔ ประโยชน์ของการวางแผน	๑๑
บทที่ ๒	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๑๒
	๒.๑ สภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๑๒
	๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๑๔
	๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๒๒
บทที่ ๓	แผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๓)	๒๓
	การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	
	๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น	๒๓
	-นโยบายรัฐบาล นายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา)	๒๓
	-แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)	๒๘
	-แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด-ขอนแก่น-มหาสารคาม-กาฬสินธุ์)	๓๐
	-แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๑)	๓๒
	-กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดขอนแก่น ประจำปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑	๓๕
	-นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น	๓๗
	๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา	๔๒
	-ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๔๒
	-ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๔๒
	-สภาพการณ์ปัจจุบัน	๕๒
	-สรุปประเมินสภาพการณ์	๕๓
	-การประเมินศักยภาพในการพัฒนา	๕๓
วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	๕๔	
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนา	๕๖	
๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์	๕๗	
บทที่ ๔	รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๕๘
	๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๕๘
	๔.๒ แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัด	๕๘
	๔.๓ หน่วยงานรับผิดชอบ	๖๐
	๔.๔ ความเชื่อมโยง	๖๔
บทที่ ๕	การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๖๘
	๕.๑ กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล	๖๘
	๕.๒ ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล	๖๙
	๕.๓ กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล	๗๐

บทที่ ๑ บทนำ

นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นต้นมา บทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมากจนมาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และฉบับปัจจุบันรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ ๑๙ จัดร่างโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ คณะผู้ยึดอำนาจการปกครองหลังรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้า ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ได้บัญญัติให้มืองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำกรกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้น

นอกจากกฎหมายทั้งสองฉบับแล้ว ยังมีกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๔๒

ทำให้เห็นได้ว่า มีการกำหนดตัวบทกฎหมายและกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถถูกตรวจสอบจากประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังคงขยายบทบาท หน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐(๔) และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๕๒ กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี ๒๕๔๔ และไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ของรายได้ของรัฐทั้งหมดภายในปี ๒๕๔๙ จึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำ

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่จะกำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริการจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาชน

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ความหมายของการวางแผน

การวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาเปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต (Where we are to where we want to go) เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการวางแผนจึงเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติงาน มีรากฐานการตัดสินใจตามวัตถุประสงค์ ความรู้และการคาดคะเนอย่างใช้ดุลพินิจ

การวางแผนจึงมีความเกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตและตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด โดยผ่านขบวนการคิดก่อนทำ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า การวางแผน คือ ความพยายามที่เป็นระบบ (Systematic attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคตเพื่อให้องค์กรบรรลุผลที่ปรารถนา

ความสำคัญของการวางแผน (Significance of Planning)

๑) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการจัดโอกาสทางการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตากว้างไกล มองเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหา ความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อภารกิจขององค์กร ดังนั้นองค์กรจึงจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อมอันได้แก่สภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เป็นต้น

๒) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดรจึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบ (System approach) เข้ามาใช้ในองค์กรปัจจุบัน

๓) ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนา ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์กร ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคงและมีความเจริญเติบโต

๔) เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนเพราะการวางแผนทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์กรที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการจัดระเบียบขององค์กรให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่แผนกไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน

๕) ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยต่าง ๆ (a rational approach) มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

กล่าวโดยสรุปว่า ไม่มีองค์กรใดที่ประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้น การวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของกระบวนการจัดการที่ดี

ข้อจำกัดในการวางแผน

อย่างไรก็ตามการวางแผนบางครั้งอาจประสบความล้มเหลว หรือขาดประสิทธิภาพขึ้นได้ ดังนั้น ข้อความต่อไปนี้จะช่วยให้นำไปพิจารณาประกอบในการวางแผน เพื่อให้การวางแผนไม่ประสบความล้มเหลว

๑) การขาดข้อมูลที่เชื่อถือได้ ในการวางแผนจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินงาน แต่ถ้าขณะที่มีการวางแผนนั้น กลุ่มทำงานได้ข้อมูลที่มาจกแหล่งที่เชื่อถือไม่ได้ จะทำให้การวางแผนนั้นเกิดการผิดพลาด ฉะนั้นข้อมูลนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดแผนงานเป็นอย่างยิ่ง การวางแผนเป็นกระบวนการมองไปข้างหน้า ถ้าผู้บริหารมีแนวโน้มที่จะทำงานในเชิงรับมากกว่าเชิงรุก เขาจะไม่สามารถทำการวางแผนที่ดีได้เลย ฉะนั้นผู้วางแผนจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดริเริ่มและเป็นคนที่มีความกระตือรือร้นจะได้สามารถมองหามาตรการประเมินและติดตาม แผนที่วางไว้ได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจการดำเนินงานตามแผนอย่างถูกต้อง

๒) การวางแผนเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การวางแผนอาจจะทำให้การปฏิบัติการบางกรณีล่าช้าไปได้ แต่ก็ก็เป็นความจริงว่าถ้าเราไม่ใช้เวลาในการวางแผนอย่างพอเพียงแล้ว แผนที่กำหนดขึ้นอาจจะเป็นแผนที่ใช้ไม่ได้ จึงกล่าวได้ว่าการวางแผนเกี่ยวข้องกับใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการรวบรวมการวิเคราะห์ สารสนเทศและการประเมินทางเลือกต่าง ๆ ดังนั้น ถ้าการจัดการไม่จัดงบประมาณค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการวางแผน ไม่ยอมใช้เวลาให้พอเพียงคิดเพียงว่าเสียเวลาสิ้นเปลืองแล้วผลของแผนที่จะออกมาดีนั้น ย่อมเป็นไปได้

๓) การดำเนินการภายในองค์การที่เข้มงวดเกินไปในเรื่องต่าง ๆ จะเป็นอุปสรรคในการนำความคิดริเริ่มและแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาสู่องค์การ ฉะนั้นผู้วางแผนจำเป็นต้องมีการยืดหยุ่นการดำเนินการในบางกรณีบ้าง ซึ่งจะนำผลดีมาสู่องค์การ

๔) การต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นข้อจำกัดในการวางแผนบางครั้ง เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์การธุรกิจต่าง ๆ ทั่วโลกเป็นผลกระทบอย่างต่อเนื่องมาจากความผันผวนทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ฉะนั้นผู้วางแผนไม่สามารถยอมรับเรื่องราวต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ อาจจะนำไปสู่การต่อต้านจากกลุ่มคนงานและทัศนคติเช่นนี้จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการวางแผนที่เกิดขึ้นขาดประสิทธิภาพ

๕) ประสิทธิภาพในการวางแผนอาจมีข้อจำกัดมาจากปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ เพราะปัจจัยภายนอกบางอย่างยากแก่การทำนายและคาดการณ์ เช่น การเกิดสงคราม การควบคุมของรัฐบาล หรือภัยธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้วางแผนไม่สามารถควบคุมได้ก็อาจทำให้การดำเนินงานตามแผนประสบปัญหายุ่งยากได้

หลักการพื้นฐานในการวางแผน

การวางแผนประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน ๔ ประการด้วยกัน คือ

๑. การวางแผนจะต้องสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ (Contribution to Purpose and Objectives) ในการวางแผน ผู้วางแผนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญว่าเป้าหมายของแผนทุกแผนที่กำหนดขึ้นนั้นจะต้องเกื้อหนุนและอำนวยความสะดวกให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การสัมฤทธิ์ผล หลักการนี้เกิดขึ้นจากธรรมชาติขององค์การธุรกิจต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้วัตถุประสงค์ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันในองค์การบรรลุตามเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกอย่างจริงจัง

๒. การวางแผนเป็นงานอันดับแรกของกระบวนการจัดการ (Primacy of Planning) ซึ่ง ขบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงาน บุคคล (Staffing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุม (Controlling) การวางแผนเป็นงานเริ่มต้นก่อน ขั้นตอนอื่น ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเป็นตัวสนับสนุนให้งานด้านอื่น ๆ ดำเนินไปด้วยความสอดคล้อง

๓. การวางแผนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารทุกคน (Pervasiveness of Planning) การวางแผนเป็น งานของผู้บริหารทุกระดับที่จะต้องทำแล้วแต่ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารใน ระดับที่ต่างกันต่างก็มีความรับผิดชอบควบคุมให้งานที่ตนกระทำอยู่ให้ประสบความสำเร็จให้แก่สมาชิกใน องค์กร

๔. ประสิทธิภาพของแผนงาน (Efficiency of Plans) ในการวางแผนนั้นผู้วางแผนจะต้อง คำนึงถึงประสิทธิภาพของการวางแผน ซึ่งสามารถพิจารณาจากการ บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยการลงทุนอย่าง ประหยัดคุ้มค่า เช่น การใช้เวลา เงิน เครื่องมือ แรงงาน และการบริหารที่ดีสร้างความพึงพอใจให้แก่สมาชิก ในองค์กร

หลักการพื้นฐาน ๔ ประการนี้ นับว่ามีส่วนสำคัญในการปูพื้นฐานของความคิดในด้านการ วางแผนให้องค์การประสบความสำเร็จก้าวหน้า

ลักษณะของแผนที่ดี (Requirement of a Good Plan)

แผนที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

๑. แผนควรจะมีลักษณะชี้เฉพาะมากกว่ามีลักษณะกว้างหรือกล่าวทั่วๆ ไป (It should be specific rather than general) การชี้เฉพาะถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะก่อให้เกิดความ ชัดเจน และโอกาสที่จะเกิด ความเข้าใจผิดหรือนำไปใช้ผิด ๆ นั้นน้อยมาก ฉะนั้นการจัดการทำแผนจะต้องมีลักษณะเฉพาะเพื่อให้การ ดำเนินงานตามแผนเป็นไปอย่างถูกต้อง ไม่ต้องตีความกันในเรื่องลักษณะต่างๆ และบางครั้งการตีความ นั้นอาจ ก่อให้เกิดดำเนินการที่ผิดทิศทางไปก็เป็นได้

๒. แผนควรจะจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่รู้แล้วและยังไม่รู้ให้ชัดเจน (A plan should distinguish between the known and the unknown) ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการคาดการณ์ เหตุการณ์ ในอนาคต ฉะนั้นการจำแนกความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่ไม่รู้และรู้เห็นเด่นชัด จะทำให้ผู้ใช้แผน คำนึงถึงและพิจารณาสิ่งที่ยังไม่รู้ให้รอบคอบ

๓. แผนควรจะมีเชื่อมโยงอย่างมีเหตุผลและสามารถนำไปปฏิบัติได้ (A plan should be logical and practical) ซึ่งเรื่องนี้นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้วางแผนจะต้องใช้การคิดวิเคราะห์ การ คิดวิจารณ์ญาณเป็นฐานในการพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและตัดสินใจเลือกแนวทางดำเนินการที่ สามารถนำไปปฏิบัติได้

๔. แผนจะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและสามารถปรับพัฒนาได้ (The plan must be flexible and capable of being practical) แผนที่นำไปใช้จะต้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ การเปลี่ยนแปลง เป็นสิ่งที่ สามารถเกิดได้ทุกขณะ นอกจากนั้นการดำเนินการต่าง ๆ มักจะมีตัวแปรต่าง ๆ จำนวนมาก ที่มีผลกระทบ ต่อแผน ฉะนั้นแผนที่จะต้องมีลักษณะยืดหยุ่นและปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่แปรเปลี่ยนไป

๕. แผนจะได้รับการยอมรับจากกระบวนการที่เกี่ยวข้อง (The plan must be acceptable to the persons who adopted and to the persons who are affected) ทั้งนี้เนื่องจากการยอมรับ จะนำมา ซึ่งความตั้งใจและความร่วมมือเป็นอย่างดีในการนำแผนไปปฏิบัติ ถ้าแผนที่วางนั้นได้รับการยอมรับ จากผู้เกี่ยวข้องย่อมเป็นผลดีแก่การดำเนินงานขององค์การธุรกิจเป็นอย่างดี

ประเภทของการวางแผน (Type of Planning)

การวางแผนสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะแนวทางคิดพื้นฐานได้ดังนี้

๑. จำแนกตามระดับการจัดการ

๑.๑ การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับสูง (Top management) เป็นการวางในลักษณะการพิจารณาภาพรวมทั้งหมด (Overall planning) ด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์อย่างกว้าง ๆ และขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงาน สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามกำลังของทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่คาดการณ์ว่าจะมีในอนาคต

๑.๒ การวางแผนบริหาร (Administrative planning) เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารระดับกลาง (Middle-level management) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดกรอบและทิศทางไว้สำหรับแผนปฏิบัติการ (operative plans)

๑.๓ การวางแผนปฏิบัติการ (Operational Planning) เป็นแผนที่ผู้บริหารระดับต้น (lower level managers) นำแผนบริหาร (administrative plans) ไปดำเนินการในภาคปฏิบัติ

๒. จำแนกตามลักษณะการปฏิบัติ

๒.๑ การวางแผนดำเนินงาน (Standing Planning) เป็นการวางแผนที่มีลักษณะเป็นแผนถาวร บ่งบอกถึงแนวความคิด หลักการหรือแนวทางปฏิบัติในการทำกิจกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ในองค์การหรือใช้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นประจำ แผนชนิดนี้จะรวมไปถึงนโยบาย วิธีปฏิบัติงาน กฎ และมาตรฐาน การวางแผนใช้ประจำมีประโยชน์ต่อผู้บริหารเป็นอย่างยิ่งที่สามารถตรวจสอบการทำงานของพนักงานและสามารถประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีเอกภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามการวางแผนชนิดนี้อาจมีจุดอ่อนบ้าง คือเมื่อสถานการณ์บางอย่างเปลี่ยนแปลงไปแผนประเภทนี้จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในลักษณะแผนใช้เฉพาะครั้ง

๒.๒ การวางแผนใช้เฉพาะครั้ง (Ad hoc Single Planning) เป็นการวางแผนเพื่อปรับและเสริมการวางแผนดำเนินงานประจำทั้งนี้เนื่องจากแผนดำเนินงานประจำไม่อาจตอบสนองความเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ แผนใช้เฉพาะครั้งจึงเกิดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน เฉพาะสถานการณ์ แผนประเภทนี้ใช้ครั้งเดียวแล้วจะไม่นำมาใช้อีก บางครั้งจึงมีการเรียกแผนชนิดนี้ว่า แผนใช้ครั้งเดียว แผนประเภทนี้ได้แก่ แผนงาน โครงการ งบประมาณ และตารางการทำงานแผนใช้เฉพาะครั้งมีประโยชน์ต่อองค์กรทำให้ลดความเสี่ยงและเป็นการใช้เพื่อความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น

๓. จำแนกตามระยะเวลา

๓.๑ การวางแผนระยะยาว (Long-range Planning) เป็นการวางแผนที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป แต่จากการศึกษาของ The American Management Association พบว่าแผนระยะยาวนี้ควรมีระยะ ๕ ปี เหมาะสมที่สุดที่จะสามารถคาดการณ์อนาคตได้อย่างมีเหตุผลการวางแผนระยะปานกลาง (Medium-range Planning) เป็นการวางแผนที่มีระยะเวลาดำเนินการระหว่าง ๓ ถึง ๕ ปี

๓.๒ การวางแผนระยะสั้น (Short-range Planning) มีระยะเวลาที่กำหนดไว้ระยะ ๑ ถึง ๓ ปี การวางแผนระยะสั้นเป็นการกำหนดกิจกรรมสั้น ๆ เพื่อให้วัตถุประสงค์ในแผนระยะยาวประสบความสำเร็จ แผนระยะสั้นจะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนระยะยาว องค์กรจึงจะดำเนินการ ไปถึงจุดมุ่งหมายปลายทางอย่างราบรื่น

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการวางแผนตามระยะเวลาไม่ว่าจะเป็นการวางแผนระยะสั้นและระยะยาว อาจไม่ได้กำหนดเวลาที่กล่าวในตอนต้น เพราะสภาพขององค์การในยุคปัจจุบันต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศและระหว่างประเทศ

๔. จำแนกตามลักษณะคุณค่าการใช้งาน การวางแผนกายภาพ (Physical Planning) เป็นการวางแผนด้านทำเลที่ตั้ง การใช้ประโยชน์ที่ดินและการจัดหาเครื่องมือต่างๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ

๕. การจำแนกตามขอบข่ายลักษณะของแผน แบ่งออกได้ดังนี้

- วัตถุประสงค์ (Objectives)
- นโยบาย (Policies)
- วิธีการปฏิบัติงาน (Procedures)
- วิธีการ (Method)
- มาตรฐาน (Standard)
- งบประมาณ (Budget)
- แผนงาน (Program)

การวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวางแผนเป็นการมองไปข้างหน้าอาจเป็นช่วงสั้นระยะปานกลาง หรือระยะยาว และเป็นกระบวนการกำหนดการใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าให้บรรลุภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนท้องถิ่นในอนาคต

การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนด วิสัยทัศน์ หรือภาพในอนาคตและแปลงมาสู่การปฏิบัติ ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ๒ ประเภท คือ

๑. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคือ เป็นแผนพัฒนาระยะยาว

๒. แผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียน (Rolling Plan) ที่ต้องการทบทวนและจัดทำทุกปี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

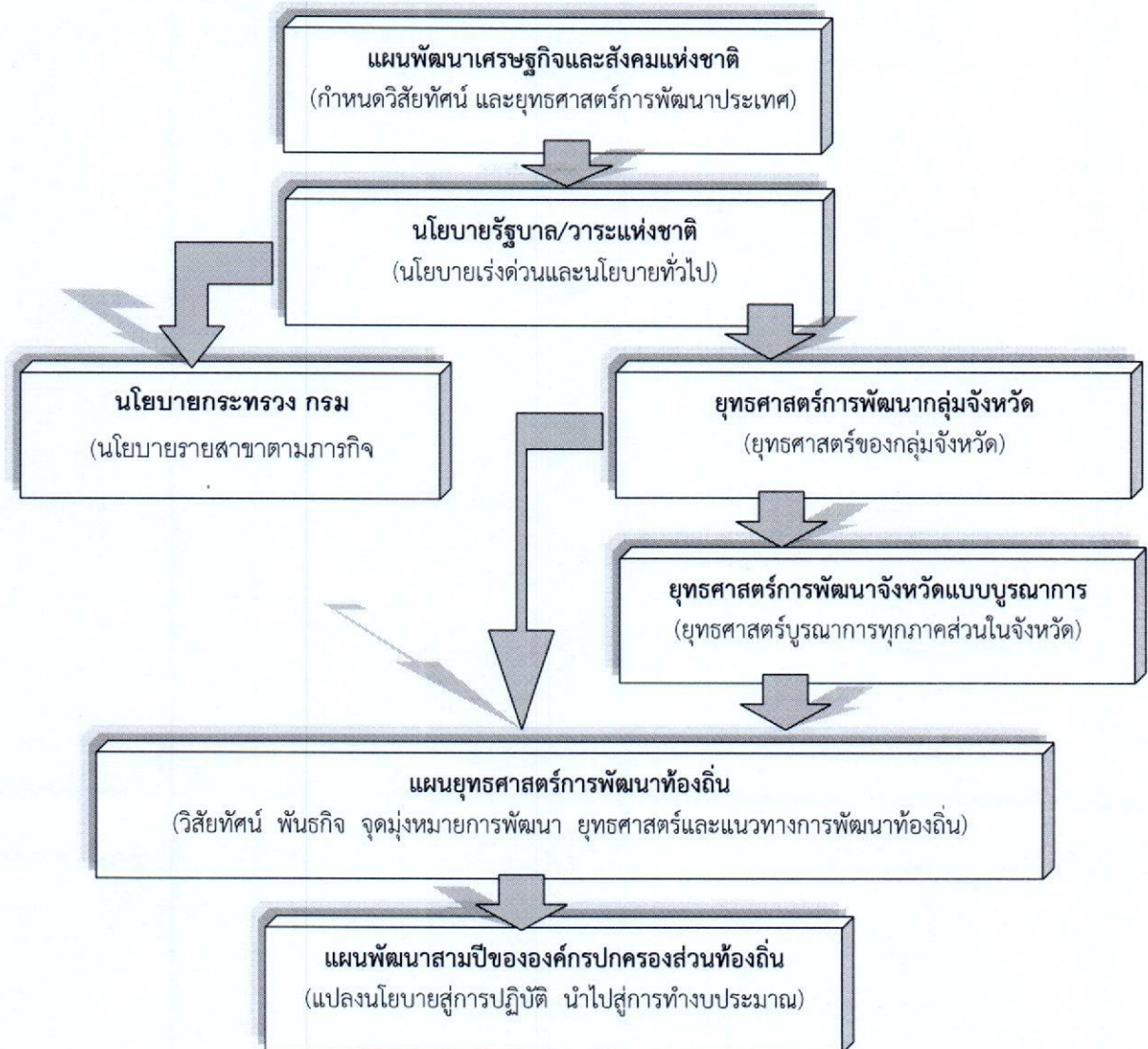
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๖ บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

เนื่องจากการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังคงอยู่ในการ กำกับดูแล หรือตรวจสอบ โดยรัฐบาลและประชาชนอีกด้วย

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนักว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคือ เป็นแผนพัฒนาระยะยาว และแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาอำเภอในระดับอำเภอ (แผนภาพที่ ๑) ซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

แผนภาพที่ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาสามปีที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักถึงขั้นตอน และกำหนดเวลาของการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาของทั้งระดับจังหวัดและระดับอำเภอด้วย

ประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ ๓ ประเภท ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

“แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอและแผนชุมชน

“แผนพัฒนาสามปี” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน

“แผนการดำเนินงาน” หมายความว่า แผนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงถึงรายละเอียดผลงาน โครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมด ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น

องค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดองค์กรในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ สรุปได้ดังนี้

๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด กรอบนโยบาย ทิศทางแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด รวมไปถึงนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น และแผนชุมชน, ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนา เสนอแนะแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำร่างแผนพัฒนา, พิจารณาร่างแผนพัฒนาและร่างแผนการดำเนินงาน, พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอื่นเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่จัดการทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด จัดทำร่างแผนการดำเนินงาน และจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

แนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

จากแนวคิดในการวางแผน และหลักการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงยุทธศาสตร์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาอย่างน้อย ๔ แนวคิด ดังนี้

แนวคิดที่ ๑ : กระบวนการแก้ไขปัญหา

เริ่มด้วยการตอบคำถามอย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

? ปัญหาคืออะไร

? ปัญหามีสาเหตุมาจากอะไร

? จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหาคืออะไร

? วิธีการหรือแนวทางแก้ไขปัญหาคืออะไร

ในการตอบปัญหาที่สี่ ต้องใช้ความสามารถในการคาดการณ์ และความรู้ทางวิชาการทั้งที่เป็นทฤษฎีและปรึกษาจากผู้มีประสบการณ์

แนวคิดที่ ๒ : กระบวนการและเนื้อหาของวิธีการ

? จะไปทำไม

? จะทำอะไร

? จะทำที่ไหน

? จะทำเมื่อไร

? จะทำโดยใคร

? จะทำเพื่อใคร+

? จะทำอย่างไร

? จะใช้จ่ายเท่าไร

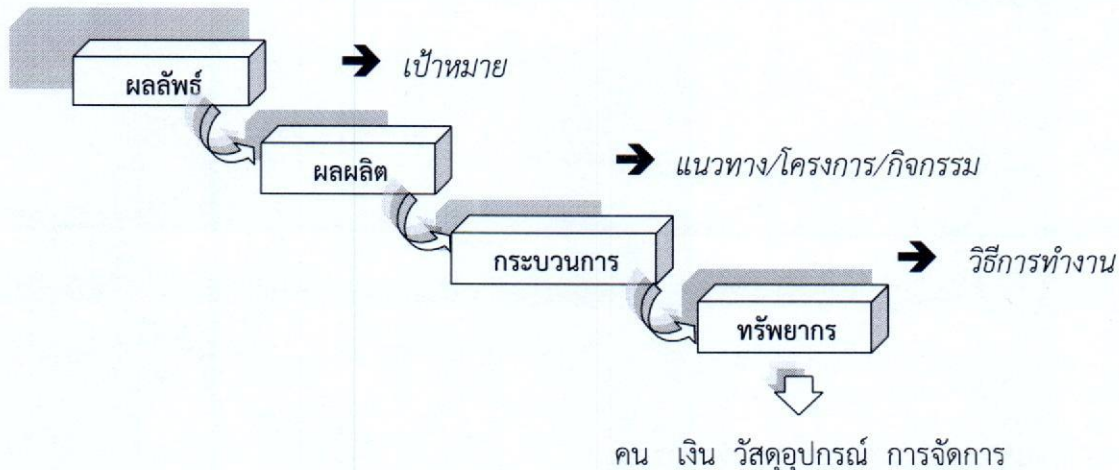
แนวคิดที่ ๓ : ความคิดสร้างสรรค์เป็นการมองอนาคตที่ต้องอาศัยความรู้ที่เกิดจาก

- ✦ สัญชาตญาณ หรือการเรียนรู้จากประสบการณ์
- ✦ องค์กรแห่งการเรียนรู้ หรือเรียนจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
- ✦ เรียนรู้จากอื่น โดยอาจศึกษาเปรียบเทียบจากบทเรียนแห่งความสำเร็จ (Benchmark) ของหน่วยงานอื่น รวมทั้งการศึกษาองค์ความรู้ งานวิจัยต่าง ๆ
- ✦ การวิเคราะห์สถานการณ์ซึ่งเป็นการประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก

แนวคิดที่ ๔ : การตัดสินใจ

ต้องตัดสินใจด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล และผสมผสานหลักการตัดสินใจแบบมีเหตุผล (Rationalism) กับหลักการตัดสินใจแบบเพิ่มขึ้น (Incrementalism) แต่ทั้งนี้ ต้องมุ่งการบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาและประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

โดยสรุป การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องปรับกระบวนการคิดโดยมุ่งเน้นผลที่จะเกิด (ผลลัพธ์) เป็นตัวตั้ง แล้วนำมาคิดหาหนทางที่จะทำ (ผลผลิต) รวมทั้งวิธีการที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ (กระบวนการ) ซึ่งจะนำไปสู่การพิจารณาจัดสรรทรัพยากรการบริหารเพื่อดำเนินการได้อย่างเหมาะสม

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการจัดโอกาสทางด้านการจัดการให้ผู้วางแผนมีสายตากว้างไกลมองเหตุการณ์ต่างๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหา ความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ดังนั้น องค์กรจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากความผันผวนของสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นต้น

๒. ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ๆ เข้ามาในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญาของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดรจึงทำให้มีการยอมรับแนวความคิดเชิงระบบเข้ามาใช้ในองค์กรยุคปัจจุบัน

๓. ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุถึงเป้าหมายที่ปรารถนา ทั้งนี้เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์กร ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันการดำเนินการเป็นไปด้วยความมั่นคงและมีความเจริญเติบโต

๔. เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนเพราะการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ทำให้มองเห็นภาพรวมขององค์กรที่ชัดเจนและยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการจัดระเบียบขององค์กรให้มีความเหมาะสมกับลักษณะงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่ละงานแต่ละฝ่ายไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน

๕. ทำให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานเนื่องจากการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยต่างๆ มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

กล่าวโดยสรุปว่า ไม่มีองค์กรใดที่ประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้นการวางแผนจึงเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของกระบวนการจัดการที่ดี

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การดำเนินงานใด ๆ ก็ตามควรจะมีลำดับและขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ การวางแผนก็เช่นกันจำเป็นต้องทำต่อเนื่องเป็นกระบวนการลำดับขั้นในการวางแผนประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Setting Objectives) เป็นงานอันดับแรกที่นักวางแผนจะดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อให้รู้ทิศทางที่จะก้าวเดินต่อไปข้างหน้า เพราะการวางแผนเป็นเรื่องของอนาคตที่ตั้งได้กล่าวมาแล้ว และเป็นพื้นฐานที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ในองค์กร สิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักในการวางแผนคือแผนที่วางจะต้องมีความชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกในองค์กรเกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกันอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน และมีการประสานงานกัน

๒. พัฒนาข้อตกลงที่เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการวางแผน (Developing the Planning Premises) ผู้วางแผนจะต้องกำหนดข้อตกลงต่าง ๆ ที่จะเป็นขอบเขตในการวางแผน เพื่อสามารถคาดการณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตได้ถูกต้องใกล้เคียง การกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นจะนำมาเป็นพื้นฐานในการวางแผน ขอบเขตและข้อตกลงต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากข้อมูลและปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองความรู้สึกของประชาชน นอกจากปัจจัยภายนอกแล้ว การวางแผนจะต้องตระหนักถึงข้อมูลและปัจจัยภายในองค์กรด้วย จึงจะทำให้ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นมาจากข้อมูลรอบตัวอันเป็นผลทำให้ข้อมูลที่น่ามาใช้เป็นกรอบในการวางแผนมีความเชื่อถือได้มากขึ้น

๓. พิจารณาข้อจำกัดต่างๆที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผน (Reviewing all Possible Limitations on planning) ข้อจำกัดต่าง ๆ มักเกิดขึ้นเสมอในการทำงานใด ๆ ฉะนั้นถ้าผู้วางแผนได้มีการพิจารณาและคำนึงสิ่งเหล่านี้แล้วก็สามารถจัดข้อจำกัดต่าง ๆ ให้เหลือน้อยลง สิ่งที่ควรนำมาพิจารณาคาดการณ์ในการวางแผนได้แก่ ขอบเขต อำนาจหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ สภาพทางการเงิน ตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ ในองค์กร เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้จะมีน้ำหนักสำคัญในการกำหนดแผนงานที่จะดำเนินการต่อไป

๔. พัฒนาทางเลือก (Developing Alternatives) ในการวางแผนควรได้แสวงหาทางเลือกต่างๆที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินการตามแผนนั้น เพราะบางครั้งการดำเนินการตามแผนหนึ่ง ๆ ไม่ใช่มีแนวทางการปฏิบัติแนวเดียวที่จะบรรลุความสำเร็จของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวที่สามารถไปถึงบรรลุวัตถุประสงค์ของแผนนั้น แต่อาจมีแนวปฏิบัติหลาย ๆ แนวมากำหนดกิจกรรมในการวางแผน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการพัฒนาความคิดของผู้วางแผนให้มีความหลากหลายตามข้อมูลต่าง ๆ

๕. ประเมินทางเลือก (Evaluating the Alternatives) การประเมินทางเลือกนี้ต้องการหลังจากได้มีการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้วางแผนจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ของทางเลือกแต่ละแนวประกอบว่าจะเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหนที่ทางเลือกเหล่านี้จะทำให้องค์กรดำเนินไปได้แล้วจึงตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เป็นไปได้สูงสุด (the most feasible alternatives) สิ่งที่เป็นข้อคิดสำหรับผู้วางแผนในการประเมินทางเลือกนั้นก็คือไม่มีวิธีใดที่ให้ผลสูงสุดเพียงวิธีเดียว ฉะนั้นผู้วางแผนควรตัดสินใจเลือกทางเลือกสองแนวทางหรือมากกว่า และนำทางเลือกที่เลือกแล้วมาหลอมรวมกันเพื่อเป็นแผนที่เป็นไปได้มากที่สุด (the most feasible plan) ในการปฏิบัติ

๖. เปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ (Converting Plans into Actions) ผู้วางแผนต้องทำการเปลี่ยนแปลงแผนสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะออกมาในรูปการกำหนดเป็นนโยบาย (Policies) ตารางการทำงาน (schedules) และงบประมาณ (budgets) การเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่กล่าวนี้จะช่วยเป็นแนวทางในการดำเนินการปฏิบัติที่ชัดเจน

๑.๔ ประโยชน์ของการวางแผน (Advantages of Planning)

การวางแผนที่ดีย่อมส่งผลให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

๑) บรรลุจุดมุ่งหมาย (Attention of Objectives) การวางแผนทุกครั้งจะมีจุดมุ่งหมายปลายทาง เพื่อให้องค์การบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ การกำหนดจุดมุ่งหมายจึงเป็นงานขั้นแรกของการวางแผน ถ้าจุดมุ่งหมายที่กำหนดมีความแจ่มชัดก็จะช่วยให้การบริหารแผนมีทิศทางมุ่งตรงไปยังจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างสะดวกและเกิดผลดี

๒) ประหยัด (Economical Operation) การวางแผนเกี่ยวข้องกับการใช้สติปัญญาเพื่อคิดวิธีการให้องค์การบรรลุถึงประสิทธิภาพ เป็นการให้งานในฝ่ายต่าง ๆ มีการประสานงานกันดี กิจกรรมที่ดำเนินมีความต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบในงานต่าง ๆ ที่ทำ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่า นับว่าเป็นการลดต้นทุนที่ดี ก่อให้เกิดการประหยัดแก่องค์การ

๓) ลดความไม่แน่นอน (Reduction of Uncertainty) การวางแผนเป็นการลดความไม่แน่นอนในอนาคตลง เพราะการวางแผนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต การวางแผนที่มีประสิทธิภาพเป็นผลมาจากการวิเคราะห์พื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นแล้ว ทำการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและได้หาแนวทางพิจารณาป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นไว้แล้ว

๔) เป็นเกณฑ์ในการควบคุม (Basis of control) การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารได้กำหนดหน้าที่การควบคุมขึ้น ทั้งนี้เพราะการวางแผนและการควบคุมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการคู่กัน อาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือถ้าไม่มีการวางแผนก็ไม่สามารถมีการควบคุม กล่าวได้ว่าแผนกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่การควบคุม

๕) ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (Encourages innovation and Creativity) การวางแผนเป็นพื้นฐานด้านการตัดสินใจ และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดแนวความคิดใหม่ๆ (นวัตกรรม) และความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ฝ่ายจัดการมีการวางแผนกันนั้น จะเป็นการระดมปัญญาของคณะผู้ทำงานด้านการวางแผนทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และความคิดสร้างสรรค์ นำมาใช้ประโยชน์แก่องค์การและยังเป็นการสร้างทัศนคติการมองอนาคตระหว่างคณะผู้บริหาร

๖) พัฒนาแรงจูงใจ (Improves Motivation) ระบบการวางแผนที่ดีจะเป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงความร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของผู้บริหาร และยังเป็นการพัฒนาสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มคนงานด้วย เพราะเขารู้อย่างชัดเจนว่าองค์การคาดหวังอะไรจากเขาบ้าง นอกจากนี้ การวางแผนยังเป็นเครื่องมือฝึกและพัฒนาแรงจูงใจที่ดีสำหรับผู้บริหารในอนาคต

๗) พัฒนาการแข่งขัน (Improves Competitive Strength) การวางแผนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้องค์การมีการแข่งขันกันมากกว่าองค์การที่ไม่มีการวางแผนหรือมีการวางแผนที่ขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการวางแผนจะเกี่ยวข้องกับการขยายขอบข่ายการทำงาน เปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน ปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๘) ทำให้เกิดการประสานงานที่ดี (Better Coordination) การวางแผนได้สร้างความมั่นใจในเรื่องเอกภาพที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดวางไว้มุ่งไปที่จุดมุ่งหมายเดียวกัน มีการจัดประสานงานฝ่ายต่าง ๆ ขององค์การเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในงานแต่ละฝ่ายขององค์การ

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ยกฐานะจากสุขาภิบาลบ้านไผ่ เป็นเทศบาลตำบลบ้านไผ่ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔ และในปัจจุบันยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๘ โดยที่ขณะนั้นสุขาภิบาลบ้านไผ่ ได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา และจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงขึ้น การดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนมีความพร้อมที่จะยกฐานะสุขาภิบาลของตนขึ้นเป็น “เทศบาล” เนื่องจากมีศักยภาพด้านต่าง ๆ ขึ้น ประกอบกับสุขาภิบาลบ้านไผ่มีรายได้สูงพอ ที่จะดำเนินการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลได้

ดังนั้น อำเภอบ้านไผ่ โดยนายฮึกหาญ โตรมศักดิ์ นายอำเภอบ้านไผ่ ในขณะนั้นได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล มติความต้องการของประชาชนที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาจังหวัดขอนแก่นแล้ว รายงานเสนอกระทรวงมหาดไทยถึงความพร้อมที่จะยกฐานะสุขาภิบาลบ้านไผ่ขึ้นเป็นเทศบาล ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะสุขาภิบาลอำเภอบ้านไผ่และจัดเป็น “เทศบาลตำบลบ้านไผ่” อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ ๙๘ ตอนที่ ๑๐๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔ และเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๘ ได้ยกฐานะจากเทศบาลตำบลเป็นเทศบาลเมือง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบภายในเขตเทศบาล รวม ๑๖.๒๐ ตารางกิโลเมตร

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ แต่ก่อนได้อาศัยหอประชุมอำเภอลังเก่าเป็นอาคารสำนักงานเทศบาล ซึ่งมีนายเจริญ ตีบุญมี ณ ชุมแพ (นายอำเภอบ้านไผ่ขณะนั้นเป็นนายกเทศมนตรีคนแรก ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๙ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ดำเนินการวางศิลาฤกษ์ ก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่หลังใหม่ โดยนายบุญช่วย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น บนพื้นที่ดินเนื้อที่ ๑๐ ไร่ - งาน ๓๕ ตารางวา ถนนเจนจบทิศ ห่างจากที่ว่าการอำเภอบ้านไผ่ ไปทางทิศเหนือประมาณ ๑ กิโลเมตร ซึ่งได้ใช้เป็นสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จนถึงปัจจุบัน

๒.๑ สภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

(๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

ก. ที่ตั้งขนาดพื้นที่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ที่ค่าพิกัดระบบ UTM ประมาณ ๒๕๓,๐๐๐ ถึง ๒๖๒,๐๐๐ ตะวันออก ค่าพิกัด ประมาณ ๑,๗๗๓,๐๐๐ ถึง ๑,๗๘๐,๐๐๐ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลในเมือง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น มีพื้นที่เขตเทศบาล ๑๖.๒๐ ตารางกิโลเมตร มีระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๔๐๘ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดขอนแก่น ประมาณ ๔๔ กิโลเมตร เทศบาลเมืองบ้านไผ่อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วยพื้นที่ในเขตการปกครองของตำบล ๓ ตำบล ประกอบด้วย ตำบลในเมือง ตำบลบ้านไผ่ และตำบลแคนเหนือ

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ประกอบด้วย ประชากร จำนวน ๒๘,๘๕๑ คน แยกเป็น ชาย ๑๓,๙๗๖ คน หญิง ๑๔,๘๗๕ คน จำนวนครัวเรือน ๑๑,๘๕๑ ครัวเรือน (ณ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘) ประกอบด้วยชุมชน ต่างๆ จำนวน ๓๙ ชุมชน ดังรายละเอียดตาม

ตารางแสดงรายละเอียดชุมชน

ลำดับ	ชื่อชุมชน	ลำดับ	ชื่อชุมชน
๑	ประปาบ้านไผ่	๒๑	สมประสงค์พัฒนา
๒	อยู่เย็นเป็นสุข	๒๒	หลักสิบสี่
๓	ตลาด ๑,๒,๓	๒๓	ประเสริฐแก้ว
๔	ส่วนราชการ	๒๔	โนนสะอาด
๕	แก้วทรานี	๒๕	หนองแคน
๖	อุดรนคร	๒๖	หมู่ ๑ พัฒนา
๗	หนองลุมพุก	๒๗	สุนนาลัย
๘	ศรีหมอนพัฒนา	๒๘	ขนมจีน ๒๐๐๐
๙	เจนจบทิศ	๒๙	มิตรภาพ ซอย ๔ พัฒนา
๑๐	ยิ่งยง	๓๐	บ้านไผ่เก่า
๑๑	จัดสรร	๓๑	บ้านไผ่เก่าพัฒนา
๑๒	คลองชลประทาน	๓๒	บ้านเช่าพัฒนา
๑๓	ห้วยทราย	๓๓	ศรีบุญเรือง
๑๔	พระธรรมสาร	๓๔	โพธิ์สวรรค์
๑๕	บขส.	๓๕	กกแดง
๑๖	ศาลเจ้า	๓๖	แสงทองประชาสรรค์
๑๗	ศาลเจ้า ๒	๓๗	โนนสวรรค์
๑๘	โนนสว่าง	๓๘	หมู่สี่พัฒนา
๑๙	สมหวังสังวาลย์	๓๙	ปอบิด
๒๐	สมหวังสังวาลย์ ๒		

ลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบสูง สภาพดินปนทราย ด้านทิศเหนือเป็นที่เนินสูง ด้านทิศใต้เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำ ๒ สายไหลผ่านคือ ลำน้ำห้วยทราย ลำน้ำห้วยจิก ซึ่งมีน้ำไหลตลอดฤดูกาล แหล่งเก็บกักน้ำประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำหนองนาวัว เป็นอ่างเก็บน้ำซึ่งกรมชลประทานสร้างขึ้น ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศใต้ ประมาณ ๒ กิโลเมตร และอ่างเก็บน้ำบ้านนาโพธิ์เป็นอ่างเก็บน้ำที่กรมชลประทานสร้างขึ้นเช่นกัน ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศตะวันออกประมาณ ๕ กิโลเมตร และอ่างเก็บน้ำ “แก่งละว้า” ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งอำเภอบ้านไผ่ไปทางทิศเหนือ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ซึ่งการประปาส่วนภูมิภาคได้ใช้แหล่งน้ำแห่งนี้เป็นแหล่งน้ำให้บริการประชาชนภายในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

เนื่องจากมีแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์ บริเวณโดยรอบของเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ จึงเหมาะสำหรับที่จะทำไร่ ทำนา ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ภายในเขตเทศบาล และเป็นที่ตั้งของอาคารพาณิชย์ บ้านเรือนและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กขึ้นหลายแห่ง เช่น โรงงานมันสำปะหลัง คลังสินค้าเพื่อการเกษตร โรงงานยาสูบ เป็นต้น

ข. อาณาเขตของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ซึ่งเป็นที่ตั้งของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลในเมืองและตำบลบ้านไผ่
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลในเมืองและตำบลหัวหนอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลในเมืองและตำบลหนองน้ำใส
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหัวหนองและตำบลบ้านไผ่

(๒) สภาพภูมิประเทศ

บริเวณแอ่งโคราชมีลักษณะเป็นที่ราบลูกฟูก เอียงลาดจากบริเวณเทือกเขาและที่สูงทางด้านทิศตะวันออก และด้านทิศเหนือ จึงทำให้พื้นที่ตรงกลางเป็นแอ่งต่ำระบายน้ำไม่ดี มีแม่น้ำชีไหลผ่านเป็นลำน้ำแบ่งเขตระหว่างอำเภอบ้านไผ่ และอำเภอชนบท เป็นที่ราบสูงโดยสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๑๕๐-๓๐๐ เมตร ดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ไม่อุ้มน้ำ พืชพันธุ์ธรรมชาติโดยทั่วไป มีลักษณะเป็นทุ่งหญ้าและป่าโปงแบบป่าไม้ผลัดใบ

(๓) สภาพภูมิอากาศ แบ่งออกเป็น ๓ ฤดูกาล

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ไปจนถึงเดือนพฤษภาคม ภูมิอากาศ แห้งแล้งมาก โดยเฉพาะเดือนเมษายน มีอุณหภูมิสูงเฉลี่ย ๒๙.๙ องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนพฤษภาคม หรือต้นเดือนมิถุนายน ไปสิ้นสุดเดือนตุลาคม ฝนที่ตกมากในพื้นที่นี้ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากพายุดีเปรสชัน ซึ่งเคลื่อนมาจากทะเลจีนใต้ทางอ่าวตังเกี๋ยผ่านเวียดนามเข้ามาในภาคอีสาน ฝนตกมากที่สุดในเดือน กันยายน

ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือนตุลาคม ไปสิ้นสุดเดือนกุมภาพันธ์ โดยอุณหภูมิเฉลี่ยของเดือนที่หนาวมากที่สุด คือเดือน ธันวาคม เฉลี่ย ๒๒.๖ องศาเซลเซียส

๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

๑) การบริหาร

เทศบาล เป็นการจัดรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยให้ราษฎรในท้องถิ่นเลือกตั้งคณะบุคคลในท้องถิ่นขึ้นมาคณะหนึ่งตามกฎหมายเพื่อเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นคือ สมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.)

องค์กรเทศบาล ประกอบด้วยคณะผู้บริหารและสภาเทศบาล

คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี และคณะผู้บริหารมีจำนวนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง พ.ศ.๒๕๔๖ คณะผู้บริหารท้องถิ่น ชุดปัจจุบัน ประกอบด้วย (ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๕๗)

๑. ดร.นพ.เปรมศักดิ์	เพ็ญยุระ	นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่
๒. นายจิระบุรณ์	ปัญญารัตน์วงศ์	รองนายกเทศมนตรี
๓. นายนิวัฒน์	ปลั่งศิริ	รองนายกเทศมนตรี
๔. นายนริศ	อินทรกำแหง	รองนายกเทศมนตรี
๕. นายเลิศสิน	จิงจรัสทรัพย์	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๖. นายปรีชา	มุกนำพร	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๗. นางสาวปวีรศา	โรจน์ภัทรภาสิต	เลขานุการนายกเทศมนตรี

สภาเทศบาล ประกอบด้วยสมาชิกสภาซึ่งราษฎรเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี สมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีจำนวนสมาชิก ๑๘ คน ๓ เขตเลือกตั้ง ประกอบด้วย

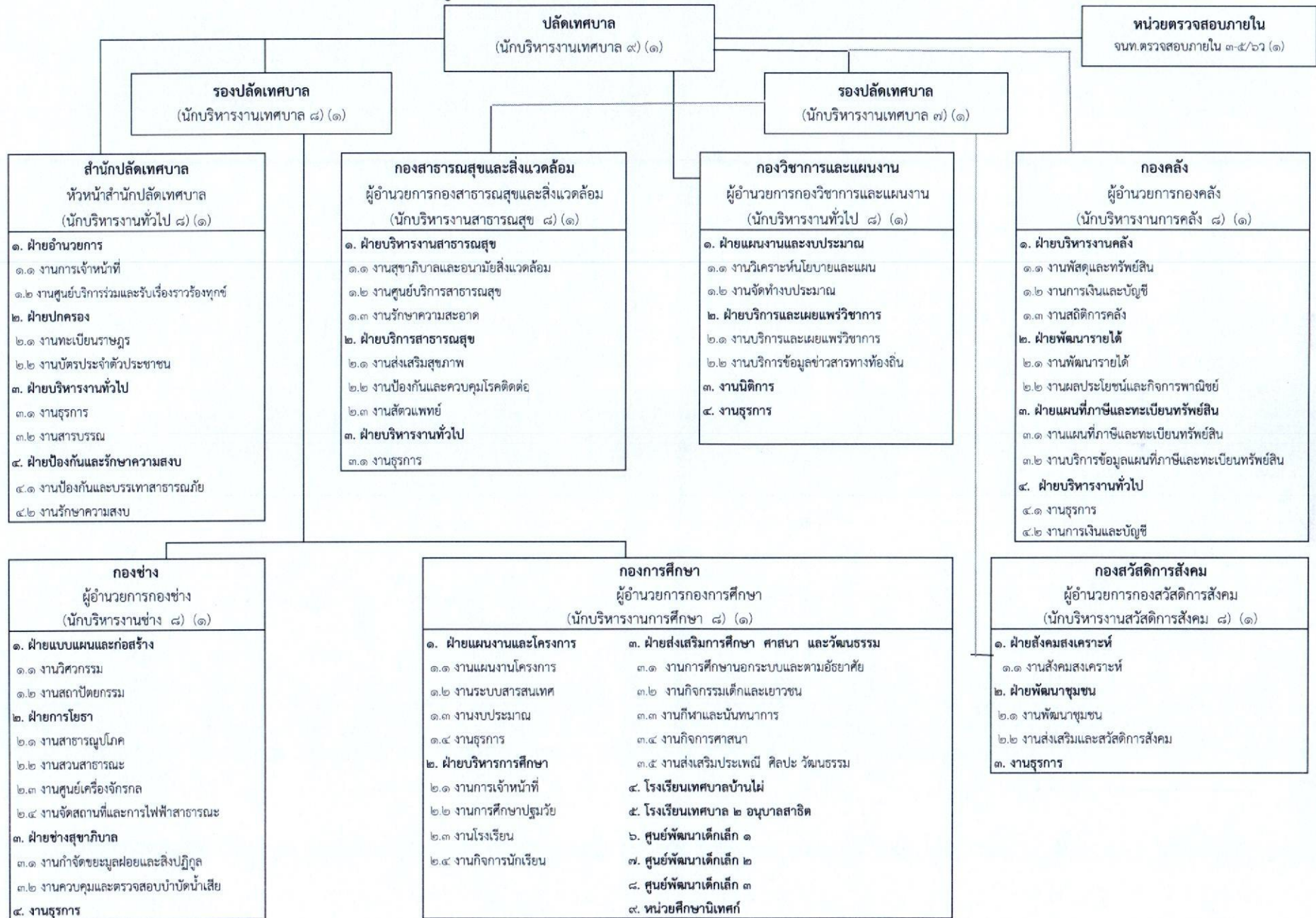
๑. นางพัชรา	ศิริศักดิ์กมล	ประธานสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่
๒. นางสาวจิรวดี	เจริญศิลป์	รองประธานสภาเทศบาล
๓. นายชานล	ธนระพีโชติ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๔. นายวัฒนาวุฒิ	ห่อวิจิตร	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๕. นายจำลอง	ทศทิศ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๖. นายพิริน	ตุลระรัต	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๗. นายส่งศักดิ์	เกียรติปกรณ์	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๘. นายปัญญา	บัวแสง	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๙. นางสาวสุมาลี	แกสูงเนิน	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๐. นายคำพันธ์	สีดอนชัย	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๑. นายกำพล	จันทร์ขวา	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๒. นายเกษม	ชวฤทธิ์	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๓. นายจirinันท์	เกียรติชัยพัฒน์	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๔. นายผ่าน	ไทยรัก	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๓
๑๕. นางจงจิต	แช่เหี้ย	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๓
๑๖. นายนพดล	พลภูเขียว	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๓
๑๗. นายบุญเหลือ	เรืองลือ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๓
๑๘. นายภาณุมาศ	หล้ามณี	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๓

๒) เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีการแบ่งส่วนราชการบริหารงานของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ดังนี้

๑. สำนักปลัดเทศบาล
๒. กองวิชาการและแผนงาน
๓. กองคลัง
๔. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๕. กองการศึกษา
๖. กองช่าง
๗. กองสวัสดิการสังคม
๘. หน่วยตรวจสอบภายใน
๙. สถานธนานุบาลเทศบาลเมืองบ้านไผ่

มีอัตรากำลังทั้งหมด ๒๕๑ คน แยกเป็นพนักงานเทศบาล ๗๐ คน ลูกจ้างประจำ ๕๑ คน พนักงานจ้างตามภารกิจ ๔๙ คน พนักงานจ้างทั่วไป ๒๓ คน พนักงานครูเทศบาล ๕๕ คน และเจ้าหน้าที่สถานธนานุบาล ๕ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๘)

แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

๔) การให้บริการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

(๑) ห้องสมุดเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้จัดตั้งขึ้นมาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๖ โดยอยู่ในความรับผิดชอบของกองการศึกษา ตั้งอยู่ ณ อาคารด้านหน้าหน้าที่ว่าการอำเภอบ้านไผ่ (ฝั่งข้างประตูทางออก) และเป็นศูนย์ภาษาอาเซียน เปิดให้บริการแก่ประชาชนโดยทั่วไป นักเรียน นักศึกษาและพนักงานเทศบาล โดยมีวัตถุประสงค์

๑.๑) เพื่อให้มีหนังสือ วารสาร บทความ เอกสารทางด้านวิชาการ ทางการบริหารด้านต่างๆ กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ

๑.๒) เพื่อให้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของทางราชการและข้าราชการ พนักงานเทศบาล และลูกจ้าง ประชาชนโดยทั่วไป นักเรียน นักศึกษา

๑.๓) เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.๒๕๔๐ และเป็นศูนย์ข้อมูลของเทศบาลต่อไป เปิดให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. และเป็นโครงการต่อเนื่องในการที่จะพัฒนาห้องสมุดให้มีหนังสือ เอกสาร บทความ ฯลฯ ให้บริการแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ

(๒) การบริการด้านการสาธารณสุข ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีศูนย์บริการสาธารณสุขเป็นสถานที่บริการที่ให้บริการประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นการปฐมพยาบาลเบื้องต้นสำหรับแจกจ่ายยาสามัญประจำบ้าน และยาสำหรับการรักษาพยาบาลเบื้องต้น ส่งเสริม พร้อมกับแนะนำการวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิดและจ่ายยาเม็ดคุมกำเนิด แจกถุงยางอนามัย การฉีดวัคซีนป้องกันโรค และการควบคุมสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคมานสู่คน เช่น สุนัขบ้า หนู แมลงสาบ ยุง เป็นต้น

(๓) การจัดการขยะมูลฝอย ปัจจุบันเทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีปริมาณขยะมูลฝอยประมาณ ๒๐-๒๒ ตัน/วัน รวมกับขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง ๙ แห่งและเทศบาลตำบล ๑ แห่ง ในเขตอำเภอบ้านไผ่ ที่นำมากำจัดอีกประมาณ ๒๐ ตัน/วัน ซึ่งขยะมูลฝอยที่จะต้องกำจัดทั้งสิ้น ๔๒ ตัน/วัน

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีรถเก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน ๑๒ คัน ประกอบด้วย รถขนขยะแบบอัดท้าย จำนวน ๗ คัน แบบเปิดข้างเทท้าย(รถ ๖ล้อ) จำนวน ๒ คัน และแบบเปิดข้างเทท้าย(รถปิกอัพ) จำนวน ๒ คัน รถขอเกี่ยว ๑ คัน วิ่งเก็บขนขยะ จำนวน ๙ รอบ/วัน

เครื่องมือที่ใช้ในการกำจัดขยะ มีจำนวน ๖ คัน ประกอบด้วย (๑) รถขุดดินตะขาบ ขนาด ๒๑๐ แรงม้า ๑ คัน (๒)รถบรรทุก ๑๐ ล้อ ๑ คัน (๓)รถดูดโคลน ๑ คัน (๔) รถขุดดินตะขาบ ขนาด ๘๐ แรงม้า ๑ คัน (๕) รถแทรกเตอร์ ๑ คัน (๖) รถดั๊กหน้าขุดหลัง ๑ คัน

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้รับการอนุมัติงบประมาณ วงเงินรวม ๔๖,๘๐๐,๐๐๐ บาท ในการดำเนินงานโครงการปรับปรุงศูนย์จัดการขยะมูลฝอยรวมเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (สผ.) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) ศูนย์บริการประชาชน เทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้มีการจัดตั้งศูนย์บริการในเรื่องการบริการสาธารณะต่างๆ เช่น งานทะเบียนราษฎร งานบัตรประชาชน งานจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตต่างๆ และการรับเรื่องราวร้องทุกข์ร้องเรียนของประชาชนทั่วไป การบริการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ซึ่งสถานที่ตั้งของศูนย์บริการเทศบาลฯ ได้จัดตั้งไว้ให้บริการบริเวณ ชั้นล่างของอาคารสำนักงานเทศบาลฯ

(๕) การระบายน้ำและการบำบัดน้ำเสีย

ก. การระบายน้ำ เขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่จัดสร้างท่อและรางระบายน้ำ เพื่อช่วยในระบบการระบายน้ำภายในเขตเทศบาล เป็นระยะทางประมาณ ๖๖,๐๐๐ เมตร เพื่อลดการท่วมขังของน้ำเมื่อเวลาฝนตก

ข. ระบบบำบัดน้ำเสีย เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้งบประมาณสนับสนุนในด้านการศึกษา ออกแบบรายละเอียดระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย จากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ๕ ล้านบาท ซึ่งได้ดำเนินการศึกษาออกแบบรายละเอียดเสร็จเรียบร้อยแล้ว และเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้รับการอุดหนุนงบประมาณโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียชุมชน ภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖ งบประมาณรวม ๑๐๖,๙๖๑,๐๐๐ บาท ผูกพันงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๙ ปัจจุบันอยู่ในระหว่างดำเนินการ

(๖) การรักษาความสงบเรียบร้อยและการบรรเทาสาธารณภัย ประกอบไปด้วย สถานีป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๒ สถานี สำนักงานเทคนิค ศูนย์วิทยุสื่อสาร ๑ แห่ง เจ้าหน้าที่ทั้งหมด ๓๒ คน แบ่งเป็น พนักงานเทศบาลสามัญ จำนวน ๕ คน ลูกจ้างประจำ ๘ คน พนักงานจ้างตามภารกิจ ๖ คน พนักงานจ้างทั่วไป ๑๓ คน มีเครื่องมือเครื่องใช้ประกอบด้วย รถยนต์ดับเพลิงขนาดบรรจุน้ำ ๑,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๓ คัน รถบรรทุกน้ำขนาด ๖,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๓ คัน รถบรรทุกน้ำขนาด ๑๒,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๑ คัน รถยนต์กู้ภัยเคลื่อนที่เร็ว จำนวน ๑ คัน รถยนต์ตรวจการณ์เคลื่อนที่เร็ว จำนวน ๓ คัน รถจักรยานยนต์เคลื่อนที่เร็ว จำนวน ๒ คัน เครื่องสูบน้ำชนิดหาคาบ จำนวน ๑ เครื่อง เครื่องสูบน้ำเล็ก จำนวน ๓ เครื่อง วิทยุสื่อสารแม่ข่าย จำนวน ๒ เครื่อง วิทยุสื่อสารชนิดมือถือ จำนวน ๒๕ เครื่อง เครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง จำนวน ๑๔๐ เครื่อง ศูนย์อพพร. ๑ แห่ง และมีเจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน ๓๕๓ คน

(๗) โรงฆ่าสัตว์ ตั้งอยู่บริเวณทิศใต้ของสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยเทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานแล้วเสร็จเมื่อ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ เพื่อรองรับและพัฒนาการให้บริการของเทศบาลให้ได้มาตรฐาน

(๘) สถานธนาฑูบาลเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่มี จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่บริเวณอาคารพาณิชย์หน้าตลาดเทศบาล ๔

(๙) บริการอินเทอร์เน็ตฟรี เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของชุมชนการพัฒนาชุมชนให้เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ การประยุกต์ใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้สร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเน้นเพื่อสร้างองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนสินค้าการเปิดตลาดแนวใหม่ให้กับชุมชน ตลอดจนเป็นการสร้างเครือข่ายสังคมแห่งการช่วยเหลือ เกื้อกูลผ่านอินเทอร์เน็ต การให้บริการชุมชนผ่านแนวคิด Social Networking จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน ดังนั้นเทศบาลเมืองบ้านไผ่จึงได้ดำเนินการโครงการเมืองไผ่ไอที เพื่อให้บริการสัญญาณอินเทอร์เน็ตไร้สายฟรีแก่ประชาชนโดยทั่วไป นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่มีความต้องการสนใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อหาความรู้ ข้อมูลต่างๆ บนระบบอินเทอร์เน็ต โดยได้ทำการติดตั้งจุดกระจายสัญญาณไร้สาย จำนวน ๑๕ จุด ซึ่งได้แก่

๑. ศูนย์การเรียนรู้เทศบาลเมืองบ้านไผ่
๒. ศาลากลางน้ำ ที่ว่าการอำเภอบ้านไผ่
๓. บริเวณตลาดไนท์เทศบาลเมืองบ้านไผ่
๔. ศาลาชุมชนเจ้าเงาะสัมพันธ์
๕. ศาลาชุมชนจัดสรร
๖. ศาลาชุมชนโนนสะอาด
๗. ศาลาชุมชนโนนสว่าง
๘. ศาลาชุมชนสมหวังสังวาลย์
๙. หน้าโรงเรียนกรรณศึกษา
๑๐. หน้าโรงเรียนประเสริฐแก้วอุทิศ
๑๑. หน้าศูนย์สุขภาพชุมชนบ้านไผ่เก่า

๑๒. หน้าโรงเรียนแสงทองประชาสรรค์

๑๓. หน้าโรงเรียนบ้านแก้ง

๑๔. หน้าศูนย์สุขภาพชุมชนบ้านแก้ง

๑๕. ศาลาชุมชนกกแดง

นอกจากนี้ยังมีเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับให้บริการอินเทอร์เน็ต ณ ศูนย์บริการร่วมสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และสัญญาณอินเทอร์เน็ตไร้สายบริเวณรอบๆสำนักงานเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยเปิดบริการฟรีในวันเวลาราชการ ตั้งแต่ ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ เพื่อเป็นส่งเสริมให้ประชาชนในเขตเทศบาลฯ ทุกเพศทุกวัย ได้เข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตที่เร็วและทันสมัยในการให้บริการเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารและสืบค้นข้อมูลในด้านต่างๆ ตลอดจนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ทัวถึง ต่อไป

(๑๐) สถานะทางการคลังของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

หมวด / ประเภท	รับจริง ปี ๒๕๕๕	รับจริง ปี ๒๕๕๖	รับจริง ปี ๒๕๕๗
๑. หมวดภาษีอากร (รายได้ที่จัดเก็บเอง) (รวม)	๗,๖๗๗,๘๙๗.๐๔	๗,๙๑๓,๑๒๖.๗๖	๘,๔๘๘,๓๖๕.๕๑
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๕,๖๗๑,๒๘๗.๑๔	๕,๘๕๓,๗๙๖.๗๖	๖,๐๗๘,๑๒๘.๗๖
ภาษีบำรุงท้องที่	๒๓๙,๕๕๘.๑๐	๒๓๓,๐๑๖.๐๐	๒๓๐,๗๖๘.๗๕
ภาษีป้าย	๑,๖๘๑,๑๕๙.๔๐	๑,๗๕๓,๐๐๐.๐๐	๒,๑๑๙,๗๖๒.๐๐
อากรการฆ่าสัตว์	๘๕,๘๙๒.๔๐	๗๓,๓๑๔.๐๐	๕๙,๗๐๖.๐๐
อากรรั้งนกนางแอ่น	-	-	-
ภาษีบำรุง อบจ. จากสถานค้าปลีกยาสูบ	-	-	-
ภาษีบำรุง อบจ. จากสถานค้าปลีกน้ำมัน	-	-	-
ค่าธรรมเนียมบำรุง อบจ. จากผู้เข้าพักโรงแรม	-	-	-
๒. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต (รวม)	๓,๒๒๖,๓๕๓.๓๐	๔,๓๔๕,๐๐๑.๑๐	๔,๓๗๙,๐๑๔.๙๐
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์	๑๔๘,๑๖๔.๐๐	๑๒๗,๑๐๑.๐๐	๘๖,๒๔๑.๐๐
ค่าธรรมเนียมประทับตราการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์	-	-	-
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการขายสุรา	๖,๔๖๙.๙๐	๘,๙๗๒.๕๐	๑๑,๗๖๖.๑๐
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการพนัน	๒๐.๐๐	๑,๕๖๐.๐๐	๙๗๗.๖๐
ค่าธรรมเนียมจากรถจักรยานยนต์และรถยนต์	-	-	-
ค่าธรรมเนียมในการควบคุมอาคาร	๑๒,๑๖๔.๔๐	๔๑,๖๑๙.๖๐	๔๑,๒๒๔.๒๐
ค่าธรรมเนียมเก็บขนมูลฝอย	๑,๙๑๓,๐๙๑.๐๐	๒,๕๕๒,๕๐๘.๐๐	๓,๐๓๗,๘๗๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมเก็บขนอูจากรหรือสิ่งปฏิกูล	๕๕,๐๐๐.๐๐	๕๕,๐๐๐.๐๐	๕๕,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งสถานที่จำหน่ายหรือเสสมอาหาร	-	-	-
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการตั้งสุสานและฌาปนสถาน	-	-	-
ค่าธรรมเนียมปิด โปรง ติดตั้งแผ่นประกาศหรือแผ่นปลิวเพื่อการโฆษณา	-	-	-
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับทะเบียนราษฎร	๒๕,๖๕๐.๐๐	๒๓,๔๓๐.๐๐	๒๖,๒๒๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน	๑๐๗,๘๖๐.๐๐	๕๐,๐๗๐.๐๐	๖๐,๖๖๐.๐๐

หมวด / ประเภท	รับจริง ปี ๒๕๕๕	รับจริง ปี ๒๕๕๖	รับจริง ปี ๒๕๕๗
ค่าธรรมเนียมการฉีดวัคซีน/ใบรับรองการฉีดวัคซีน	๑๖,๕๓๐.๐๐	๒๕,๕๙๐.๐๐	๒๖,๔๓๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมเครื่องหมายประจำตัวสัตว์	-	-	-
ค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๙ (อบจ.)	-	-	-
ค่าธรรมเนียมการขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงาน ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	-	-	-
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานผลกระทบ สิ่งแวดล้อม	-	-	-
ค่าธรรมเนียมคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม	-	-	-
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเป็นผู้ควบคุม	-	-	-
ค่าธรรมเนียมคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างให้บริการ	-	-	-
ค่าธรรมเนียมเป็นผู้รับจ้างให้บริการ	-	-	-
ค่าธรรมเนียมการแพทย์	๗,๖๐๐.๐๐	๗,๔๗๐.๐๐	๗,๓๕๐.๐๐
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายการจัดระเบียบจอดยานยนต์	-	-	-
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบก	๖๙,๗๐๐.๐๐	๗๓,๐๐๐.๐๐	๙๓,๐๕๐.๐๐
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายการป้องกันและระงับอัคคีภัย	-	-	-
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายการรักษาความสะอาด	-	-	๑,๑๕๐.๐๐
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายการทะเบียนราษฎร	-	-	๒๒๐.๐๐
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายบัตรประจำตัวประชาชน	๒๘,๗๘๐.๐๐	-	๑๗,๙๔๐.๐๐
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายสาธารณสุข	-	-	๑๒,๗๓๐.๐๐
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายโรคพิษสุนัขบ้า	-	-	-
ค่าปรับการผิดสัญญา	๔๖,๑๖๔.๐๐	๕๙๒,๘๘๕.๐๐	๑๗๔,๙๕๑.๐๐
ค่าใบอนุญาตรับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย	-	-	-
ค่าใบอนุญาตรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย	-	-	-
ค่าใบอนุญาตประกอบการค้าสำหรับกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ	-	-	๓๐๒,๖๐๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือเสิร์ฟอาหาร	-	-	๔๙,๓๓๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เช่น เร่ขาย หรือแผงลอย	-	-	๖๑,๗๐๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตให้ตั้งตลาดเอกชน	-	-	-
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	๑,๘๘๐.๐๐	๒,๕๔๐.๐๐	๒,๑๖๐.๐๐
ใบอนุญาตการโฆษณาโดยใช้เครื่องเสียง	๘,๑๑๐.๐๐	๑๒,๙๔๕.๐๐	๑๐,๙๕๕.๐๐
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับอื่นๆ	๗๗๙,๑๗๐.๐๐	๗๗๐,๓๑๐.๐๐	๒๙๘,๔๙๐
๓. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน (รวม)	๒,๐๘๒,๑๘๖.๙๕	๒,๖๙๘,๕๓๘.๘๗	๒,๗๙๑,๒๙๖.๘๖
ค่าเช่าที่ดิน	-	-	-
ค่าเช่าหรือบริการสถานที่	๑,๔๒๓,๕๗๕.๐๐	๑,๒๖๕,๔๓๐.๐๐	๑,๒๓๑,๘๐๐.๐๐

หมวด / ประเภท	รับจริง ปี ๒๕๕๕	รับจริง ปี ๒๕๕๖	รับจริง ปี ๒๕๕๗
รายได้จากการขายทอดตลาดในทรัพย์สิน	-	-	-
รายได้จากการโอนกิจการสาธารณูปโภค หรือการพาณิชย์	-	-	-
เงินปันผลจากโรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น	-	-	-
ค่าตอบแทนตามกฎหมายการเดินเรือในน่านน้ำไทย	-	-	-
รายได้จากทรัพย์สินอื่น ๆ นอกเหนือจากรายการข้างต้น	๖๕๘๖๑๑.๙๕	๑,๔๓๓,๑๐๘.๘๗	๑,๕๕๙,๔๙๖.๘๖
๔.หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค/การพาณิชย์(รวม)	๙๔๙,๙๐๑.๔๒	๑,๐๔๖,๐๘๒.๓๑	๑,๓๘๓,๐๙๙.๗๕
เงินช่วยเหลือจากการประปา	-	-	-
เงินช่วยเหลือจากสถานธนาขมูล	๙๔๙,๙๐๑.๔๒	๑,๐๔๖,๐๘๒.๓๑	๑,๓๘๓,๐๙๙.๗๕
เงินช่วยเหลือท้องถิ่นจากการโอนกิจการสาธารณูปโภค และการพาณิชย์	-	-	-
เงินช่วยเหลือจากกิจการโรงแรม	-	-	-
เงินสะสมจากการโอนกิจการสาธารณูปโภคและการ พาณิชย์	-	-	-
รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์อื่นๆ	-	-	-
๕. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด (รวม)	๙๙๙,๐๔๓.๐๐	๑,๑๘๕,๙๖๐.๐๐	๗๖๗,๗๑๒.๐๐
ค่าจำหน่ายเวชภัณฑ์	-	-	-
ค่าขายเศษของ	-	-	-
เงินที่มีผู้อุทิศให้	-	-	-
ค่าขายแบบแปลน	๕๖๕,๑๐๐.๐๐	๒๐๓,๕๐๐.๐๐	๓๕๖,๑๐๐
ค่าเขียนแบบแปลน	-	-	-
ค่าจำหน่ายแบบพิมพ์และคำร้อง	๒๙,๓๓๓.๐๐	๒๗,๔๙๓.๐๐	๒๕,๔๓๐.๐๐
ค่ารับรองสำเนาและถ่ายเอกสาร	-	-	-
ค่าสมัครสมาชิกห้องสมุด	-	-	-
รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ นอกเหนือจากรายการข้างต้น	๓๑๓,๖๑๐.๐๐	๙๕๔,๙๖๗.๐๐	๓๘๖,๑๘๒.๐๐
๖. หมวดภาษีจัดสรร รัฐจัดเก็บแล้วแบ่งให้ อบท.(รวม)	๘๕,๑๖๗,๙๒๓.๓๗	๙๕,๕๐๗,๖๗๗.๒๖	๙๗,๔๔๘,๘๓๕.๖๒
ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อน	-	-	-
ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บตามประมวลรัษฎากร ๕% (อบจ.)	-	-	-
ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ (๑ใน ๙)	๑๒,๘๑๓,๐๔๔.๓๓	๑๓,๗๙๘,๘๔๒.๒๔	๑๔,๕๒๓,๘๘๕.๓๔
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ	๕๐,๓๐๔,๖๓๙.๙๓	๕๖,๒๒๕,๓๙๙.๓๘	๖๐,๔๙๕,๖๘๓.๘๔
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๓๙๗,๐๔๕.๔๔	๑,๒๒๓,๖๙๕.๖๖	๗๐๕,๖๕๖.๕๘
ภาษีสุรา	๔,๙๖๒,๔๙๑.๙๔	๕,๐๐๙,๖๖๕.๘๒	๕,๔๖๖,๐๘๒.๙๑
ภาษีสรรพสามิต	๘,๙๑๗,๔๕๕.๘๕	๑๐,๙๔๕,๓๘๒.๔๑	๗,๔๐๗,๗๕๒.๑๖
ภาษีการพนัน	-	-	-
ภาษียาสูบ	-	-	-
อากรประมง	-	-	-

หมวด / ประเภท	รับจริง	รับจริง	รับจริง
	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗
ค่าภาคหลวงไม้	-	-	-
ค่าภาคหลวงแร่	๑๖๓,๙๒๙.๙๖	๑๑๖,๓๒๓.๘๕	๒๐๘,๒๒๕.๙๕
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	๑,๕๖๖,๓๙๗.๙๒	๑,๘๒๐,๙๕๘.๙๐	๑,๕๑๐,๓๔๙.๘๔
รายได้จากกฎหมายอุทยานแห่งชาติ	-	-	-
ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล	-	-	-
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน	๖,๐๔๒,๙๑๙.๐๐	๖,๒๘๗,๔๐๙.๐๐	๗,๑๔๑,๑๙๙.๐๐
ค่าธรรมเนียมสนามบิน	-	-	-
ภาษีจัดสรรอื่นๆนอกเหนือจากรายการข้างต้น	-	-	-
รวมรายรับทั้งสิ้น	๑๐๐,๑๐๓,๓๐๕.๐๘	๑๑๒,๖๙๖,๓๘๖.๓๐	๑๑๕,๒๕๘,๓๒๔.๖๔
๗. หมวดเงินอุดหนุนรายได้ที่รัฐบาลอุดหนุนให้ อปท.	๓๔,๒๔๘,๑๒๒.๐๐	๕๐,๑๓๑,๐๑๒.๐๐	๕๕,๕๙๖,๔๘๙.๐๐
เงินอุดหนุนทั่วไป	๓๔,๒๔๘,๑๒๒.๐๐	๕๐,๑๓๑,๐๑๒.๐๐	๕๕,๕๙๖,๔๘๙.๐๐
เงินอุดหนุนทั่วไปอื่นๆนอกเหนือจากรายการข้างต้น	-	-	-
รวมเงินรายได้ทั้งสิ้น	๑๓๔,๓๕๑,๔๒๗.๐๘	๑๖๒,๘๒๗,๓๙๘.๓๐	๑๖๙,๘๕๔,๘๑๓.๖๔

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

การกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ กำหนดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด ควรเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการและการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า เร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้ง

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ มีจุดยืนทางยุทธศาสตร์จะต้องเป็นการกำหนดตามแผนยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาสามปี จะต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด โดยคำนึงถึงการบูรณาการยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และแนวทางการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ ผังเมืองรวม แผนชุมชน และสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

บทที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์ ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๓)

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

- การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล
- การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์
(ขอนแก่น, มหาสารคาม, ร้อยเอ็ด, กาฬสินธุ์)
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น
- การพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น
- การพัฒนาตามกรอบนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายรัฐบาล นายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

๑. นโยบายการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ จะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้คดโกงปาก ย่ำใจหรือประสังข์ร้าย มุ่งสันถลอนสถาบันหลักของชาติ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความผูกพันภักดีของคนอื่นเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์ และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

๒. นโยบายการรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้านและการเสริมสร้างในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่างๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกระดับทวิภาคีและพหุภาคี เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี ส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นพหุสังคม ขจัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อน เพื่อซ้ำเติมปัญหาไม่ว่าจากผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

พัฒนาและเสริมสร้างของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้ เสริมสร้างความความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ

บนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุ้มครองดูแลคนไทยและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างแดน การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา วัฒนธรรม การค้า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการเปิดโลกทัศน์ให้มีลักษณะสากล เป็นต้น

๓. นโยบายการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมและการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทาน โดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ไร้โอกาส พัฒนาศักยภาพ คุ้มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรคและไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้าน สถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลาย เนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยสร้างความเข้มแข็งและความพร้อมแก่แรงงานไทยและร่วมพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมของแรงงานอาเซียน

จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว แก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกกล้าเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกกล้า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใจเกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

๔. นโยบายการศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคลและบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง เช่น การเรียนทางไกล รวมทั้งระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

๕. นโยบายการยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน โดยวางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มี ความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบหลักประกันสุขภาพ พัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรครมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง ปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น สนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการพัฒนาระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครุภักดิ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอัมบุนุญ การปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม

๖. นโยบายการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบประมาณของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังคงอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณและความพร้อมในการดำเนินงานร่วมนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็นและแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี เช่น โครงการขนส่งมวลชนในกทม.มาจัดทำเป็นโครงการลงร่วมกับเอกชน ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีทั้งในวงการก่อสร้าง วงการอสังหาริมทรัพย์ และตลาดการเงินดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึงลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้ เน้นการให้ความรู้และเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพราคาเป็นธรรม

ในระยะยาวต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนและปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาลโดยระดมความคิดเห็นเพื่อหาทางออกไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นปี ๒๕๕๔ ส่วนภาวะภัยแล้งนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุม ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ ๑ ปี ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่างๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาวะราคาที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้อย่างเหมาะสม รวมถึงการดำเนินการให้มีการสำรวจและ

ผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้น โดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ด้วยวิธีการเปิดเผย โปร่งใส และเป็นมิตรต่อสถานะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงานปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บอย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางด้านการค้าและขยายรากฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะจัดเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุด รวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้นบริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งจำนวนสูงมากกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน ๕ ปีข้างหน้า อันจะทำให้เสียงบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสางหนี้ทั้งหมด และยึดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคตในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคมทางบกโดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้ามหานครสายสีแดงใน กทม. และรถไฟฟ้ามหานครสายสีแดงเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชน เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำได้ทันที ด้านคมนาคมทางอากาศ โดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ ๒ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และด้านการคมนาคมทางน้ำโดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เริ่มจากการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึกปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานในระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัย โครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษาและการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ กำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการคงบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันในด้านเศรษฐกิจ ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชแต่ละชนิด ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างจริงจัง

๗. นโยบายการส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจอ่าวตังเกี๋ย-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียนพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการ

เชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) โดยระยะแรกให้ความสำคัญกับด้านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด้าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเดา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่

๘. นโยบายการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและการพัฒนา และนวัตกรรม สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า ๑% ของรายได้ประชาชาติและมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐:๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบาย ยานยนต์ ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาวิจัย และพัฒนาและนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ในกรณีที่ต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศจะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

๙. นโยบายการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ จัดทำแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน ส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชนเพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารน้ำของประเทศ เพื่อให้การจัดทำแผนงานไม่เกิดความซ้ำซ้อนมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบเร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยโดยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้นจะวางระเบียบมาตรการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นแบบมีมาตรฐาน และพัฒนาระบบตรวจสอบไม่ให้มีการลักลอบทิ้งขยะติดเชื่อ และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด

๑๐. นโยบายการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกัน

ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ จัดระบบอัตรากำลังและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ การรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริหารสาธารณะได้รวดเร็ว ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย มิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต หรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุน ในระยะเฉพาะหน้าจะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน ทั้งจะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตทั้งในด้านวินัยและคดี รวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน อีกทั้งจะทำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติโดยมิชอบ ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่างๆมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

๑๑. นโยบายการปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่นที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน โดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมาย และจัดทำกฎหมายให้ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่เปิดกว้างขึ้นในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้รวดเร็วเกิดความเป็นธรรมปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่ายและรวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริโภคหรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรมนำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้กับการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตประพฤติมิชอบ หรือกระทำผิดด้านคุ้มครองแรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด อาชญากรรมข้ามชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) มีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๘-๑๐ โดยยังคงยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” รวมทั้ง “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลางเพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ.๒๕๗๐ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียงยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูล และเอื้ออาทรซึ่งกันและกันระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานอยู่บนฐานเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดไว้ว่า “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้มีความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจกครอบครัว และชุมชนสามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้มีความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกันในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้า จากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ ๖ ยุทธศาสตร์ คือ

- (๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- (๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- (๓) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- (๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- (๕) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีกรอบ

แนวทางเบื้องต้นดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง ได้รับการคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้เป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหารและพลังงาน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน ปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์ เพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิตในประเทศ พัฒนาความร่วมมือแบบ

หุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และสร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้มีความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนในทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภูมิภาค และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควบคุมและลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตภาวะโลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

⇒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

(กลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด-ขอนแก่น-มหาสารคาม-กาฬสินธุ์)

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จัดแบ่งกลุ่มจังหวัด เป็น ๑๘ กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดขอนแก่น จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” (ร้อย มาจาก ร้อยเอ็ด, แก่น มาจาก ขอนแก่น, สาร มาจาก มหาสารคาม, สินธุ์ มาจาก กาฬสินธุ์)

กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดไว้ว่า

“ฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน อุตสาหกรรม การค้าบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุนสู่สากล” เป้าหมายการพัฒนา เพื่อ

เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ดังนี้

- ๑) เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแปรรูปพืชเศรษฐกิจ
- ๓) พัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๔) เตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น
- ๒) ร้อยละของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- ๓) ร้อยละรายได้จากการค้า การลงทุน และการแปรรูปพืชเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น
- ๔) ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
- ๕) ร้อยละของประชาชนในกลุ่มจังหวัดที่มีความรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิต การค้า การแปรรูปพืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพที่ดี
- ๑.๒) พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปและเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตร

และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลงที่ได้รับใบรับรอง GAP
- ๒.๒) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น
- ๒.๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) พัฒนาการค้า การลงทุนและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้กลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- ๑.๓) เพิ่มคุณภาพฝีมือแรงงาน

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าของกลุ่มจังหวัด
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัด
- ๒.๓) ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมกลุ่มจังหวัด
- ๒.๔) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- ๓.๒) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับการเจริญด้านอุตสาหกรรม
- ๓.๓) ส่งเสริมการวิจัยนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- ๓.๔) จัดหาช่องทางการตลาดและสร้างเครือข่ายทางการค้าให้แก่ผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น
- ๑.๒) เชื่อมโยงการบริหารจัดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบ

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว

๒.๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) บุคลากรกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๑.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับการเข้าสู่ AEC

๒) ตัวชี้วัด

- ๒.๑) จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๒.๒) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการจากสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

⇒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๑)

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่นกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ไว้ว่า

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการบริการของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขง”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พลเมืองมีความสุข
๒. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่และเป็นต้นแบบของการพัฒนาและการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
๓. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของอนุภูมิภาคน้ำโขง (GMS) ทั้งด้านเศรษฐกิจ การคมนาคม และทรัพยากรมนุษย์ เพื่อมุ่งสู่การเป็นมหานครแห่งอาเซียน

เป้าประสงค์

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และมีเสถียรภาพ
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม
๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้าง ความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน
๔. ยกระดับการค้า การลงทุน และการบริการให้มีการเชื่อมโยงกับกลุ่ม ประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขง และอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน
๒. การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมที่มีคุณภาพ
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๔. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคน้ำโขง และอาเซียน
๖. การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

⇒ ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ / กลยุทธ์ / แผนงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตรภาคบริการและการท่องเที่ยว

แผนงาน

๑. แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าภาคการเกษตร
๒. แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าด้านปศุสัตว์
๓. แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าด้านประมง

กลยุทธ์ที่ ๒ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของ OTOP และ SMEs

แผนงาน

๑. แผนงานเสริมสร้างศักยภาพของ OTOP และ SMEs

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และอุตสาหกรรมสีเขียว

แผนงาน

๑. แผนงานส่งเสริมธุรกิจ และอุตสาหกรรมสีเขียว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข

แผนงาน

๑. แผนงานพัฒนาคุณภาพการบริการ
๒. แผนงานส่งเสริมคุณภาพ เฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการศึกษาพื้นฐานและขยายโอกาส

แผนงาน

๑. แผนงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
๒. แผนงานสร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

แผนงาน

๑. แผนงานสร้างสังคมสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
๒. แผนงานสร้างสรรค์ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข
๓. แผนงานพัฒนาอาชีพและรายได้ของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ อนุรักษ์ สร้างสรรค์ สืบสานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

แผนงาน

๑. แผนงานอนุรักษ์ สืบสานและพัฒนาองค์ความรู้ด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
๒. แผนงานสร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่มจากมรดกทางวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์ พื้นฟูรักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างมีส่วนร่วมและมีการใช้ประโยชน์จากป่าอย่างยั่งยืน

แผนงาน

๑. แผนงานการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

กลยุทธ์ที่ ๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรดินแบบมีส่วนร่วม

แผนงาน

๑. แผนงานปรับปรุงและบำรุงดินแบบมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ที่ ๓ อนุรักษ์ พื้นฟู และรักษาทรัพยากรน้ำโดยการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

แผนงาน

๑. แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักน้ำต้นทุน และเพิ่มพื้นที่ชุ่มน้ำ
๒. แผนงานอนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูแหล่งน้ำให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างสังคม และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

๑. แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างความปรองดอง สมานฉันท์และส่งเสริมประชาธิปไตย

แผนงาน

๑. แผนงาน ส่งเสริมประชาธิปไตยและดำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ
๒. แผนงานบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนด้านระบบงานยุติธรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน

- แผนงาน**
- ๑ แผนงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
 - ๒ แผนงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและความพร้อมเผชิญปัญหาความมั่นคง
 - ๓ แผนงาน เสริมสร้างพลังมวลชนและแก้ปัญหาโดยสันติวิธี

กลยุทธ์ที่ ๓ ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

- แผนงาน**
- ๑ แผนงานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalภัยทางถนน

- แผนงาน**
- ๑ แผนงานปรับปรุงเส้นทางหลวงแผ่นดินสายรอง
 - ๒ แผนงานขับขี้อปลอดภัย
 - ๓ แผนงานลดอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการจากภัยธรรมชาติ

- แผนงาน**
- ๑ แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการเตือนภัย และเฝ้าระวัง
 - ๒ แผนงานการป้องกันและบรรเทาปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง
 - ๓ แผนงานด้านการฟื้นฟูบูรณะและเยียวยาเมื่อเกิดภัยพิบัติ

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศ อนุภูมิภาค
ลุ่มน้ำโขงและอาเซียน**

กลยุทธ์ที่ ๑ เพิ่มศักยภาพโครงข่ายการคมนาคมขนส่งในการเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
และอาเซียน

- แผนงาน**
- ๑ แผนงานขยายโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง
 - ๒ แผนงานพัฒนาการขนส่งและโลจิสติกส์

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและนานาชาติ

- แผนงาน**
- ๑ แผนงานเพิ่มศักยภาพด้านการบริการให้มีคุณภาพมาตรฐาน
 - ๒ แผนงานส่งเสริมการประชุมสัมมนาและการท่องเที่ยว
 - ๓ แผนงานส่งเสริมการค้าและการลงทุน
 - ๔ แผนงานส่งเสริมความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

- แผนงาน**
- ๑ แผนงานพัฒนาการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
 - ๒ แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและ

ประเมินผล

- ๓ แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและอำนวยความสะดวกเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

- แผนงาน**
- ๑ แผนงานพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

กลยุทธ์ที่ ๓ เพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

- แผนงาน**
- ๑ แผนพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น
ประจำปี ๒๕๕๙-๒๕๖๑

⇒ วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเศรษฐกิจแห่งอาเซียน”

⇒ พันธกิจ

๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาค้นให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
๓. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน
๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล อย่างยั่งยืน
๗. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

⇒ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการ แข่งขัน
ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ ๓๓ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน ประกอบด้วย ๔ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมือง และชนบท อย่างทั่วถึงและเป็นระบบ
- ๑.๒ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน
- ๑.๓ พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- ๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและอบายมุขอย่างเป็นระบบครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ๓ แนวทางพัฒนา ดังนี้

- ๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและให้ทั่วถึง
- ๒.๒ พัฒนาระบบบริการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย

๒.๓ พัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างสมดุล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ๔ แนวทางพัฒนา ดังนี้

๓.๑ พัฒนาคุณภาพการศึกษาพื้นฐาน และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ

๓.๒ พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย

๓.๓ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามศักยภาพของประชาชน

๓.๔ ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ๖ แนวทางพัฒนา ดังนี้

๔.๑ บริหารจัดการ อนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน

๔.๒ อนุรักษ์ ปันฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

๔.๓ พัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีส่วนร่วม

๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

๔.๕ สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ๒ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๕.๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร

๕.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ ประกอบด้วย แนวทางพัฒนา ๒ แนวทางพัฒนา ดังนี้

๖.๑ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม

๖.๒ พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการ แข่งขัน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ๕ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๗.๑ เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดั่งามแก่เด็กและเยาวชน

๗.๒ อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗.๓ พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้

๗.๔ พัฒนาส่งเสริม การพาณิชย์ การลงทุนและการท่องเที่ยว

๗.๕ ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนา ๔ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๘.๑ ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน

- ๘.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- ๘.๓ พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๘.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชน

นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

ตามที่คณะกรรมการเลือกตั้ง ได้มีมติรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ตามมติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ ทศ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติไว้ความว่า ก่อนนายกเทศมนตรีเข้ารับหน้าที่ให้ประธานเทศบาลเรียกประชุมสภาเทศบาลเพื่อให้นายกเทศมนตรีแถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลโดยไม่มีการลงมติ ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี กระผมขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างสูง ที่ท่านได้เรียกประชุมสภาเทศบาลเพื่อให้นายกเทศมนตรีเมืองบ้านไผ่ ได้แถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่แห่งนี้ก่อนเข้ารับหน้าที่ สิ่งสำคัญที่สุดในการแถลงนโยบายครั้งนี้ก็จะแจ้งกับประธานสภาเทศบาลและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ตลอดถึงผู้นำชุมชนและประธานชุมชนทุกท่านได้รับทราบว่าการเข้ามาทำหน้าที่บริหารงานของกระผมและทีมบริหารเพื่อบ้านเกิดเมืองนอน ซึ่งประกอบด้วย

๑. นายจิระบุรณ์	ปัญญารัตน์วงศ์	เป็นรองนายกเทศมนตรี
๒. นายนิวัฒน์	ปลั่งศิริ	เป็นรองนายกเทศมนตรี
๓. นายนริศ	อินทรกำแหง	เป็นรองนายกเทศมนตรี
๔. นายเลิศสิน	จิงจรัสทรัพย์	เป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๕. นายปรีชา	มุกนำพร	เป็นที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
๖. นางสาวปวีศา	โรจน์ภัทรภาสิต	เป็นเลขานุการนายกเทศมนตรี

การเข้ามาบริหารงานในครั้งนี้เป็นการดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีสมัยแรก กระผมอยากเห็นภาพความเปลี่ยนแปลงเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นองค์กรที่มีคุณภาพและมีความพร้อมทั้งด้านกายภาพ และด้านการบริหารงานสำหรับให้บริการประชาชน และการปฏิบัติงานของพนักงาน การปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้มีความพร้อม กล่าวได้ว่าเป็นความภาคภูมิใจ ความตั้งใจแน่วแน่ในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งในสภาวะปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยจะก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายด้าน

รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐทุกแห่งได้มีการปรับตัวและเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบประชาคมอาเซียนดังกล่าว ดังนั้น เทศบาลในฐานะเป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้มีความพร้อมทุกด้าน อาทิ การปรับตัวในเรื่องของการจัดการ และเปิดโอกาสทางการศึกษา การอนุรักษ์และการตระหนักในการใช้ทรัพยากร การพัฒนาทักษะอาชีพ การสร้างเครือข่ายในการส่งเสริมอาชีพ การพัฒนาสิทธิและความยุติธรรมในสังคมรวมถึงการรักษาและการเผยแพร่เอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมสู่สังคมอาเซียน ฯลฯ เป็นต้น

กระผมและคณะผู้บริหารมีความตั้งใจและหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เทศบาลเมืองบ้านไผ่ จะมีความพร้อมและสามารถปรับตัวรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และสามารถทำให้ชุมชนและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้รับประโยชน์จากแนวทางการพัฒนา ให้เป็นชุมชนน่าอยู่มีสภาพแวดล้อมที่ดี ประชาชนมีความสุขทั้งกาย ใจ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ซึ่งนโยบายและแนวทางในการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ที่จะได้แถลงต่อสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่แห่งนี้ ในแต่ละด้านมี

ความสอดคล้องกับนโยบายที่ได้ประกาศไว้ในการรณรงค์เลือกตั้งที่ผ่านมา โดยคณะผมจะยึดถือแนวทางในการพัฒนาและมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติให้ได้จริงตามที่กล่าวไว้ บัดนี้ คณะผมและคณะผู้บริหารพร้อมที่จะนำเสนอ นโยบายต่อสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยผ่านทางท่านประธานสภาเทศบาลไปยังท่านสมาชิกสภาเทศบาล และผู้นำชุมชน พี่น้องชาวเทศบาลเมืองบ้านไผ่ทุกท่าน ได้รับทราบและใช้เป็นแนวทางในการติดตามตรวจสอบ การทำงานของคณะผมในโอกาสต่อไปตามลำดับ ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

นโยบายด้านการเมืองและการบริหารจัดการ จะมุ่งเน้นและให้ความสำคัญต่อกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนมากยิ่งขึ้น โดยจะเปิดโอกาสให้ประชาชน กลุ่มพลังมวลชน องค์กรภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อพี่น้องประชาชน

๑.๑ พัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ให้เป็นเทศบาลที่มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลัก ธรรมาภิบาล (Good Governance) โดยการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ๖ ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลัก ความคุ้มค่ามาประยุกต์ใช้แนวทางการปฏิบัติภายในหน่วยงานเพื่อให้บุคลากรและเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็น องค์กรที่มีประสิทธิภาพ สามารถบริหารกิจการสาธารณะที่ก่อให้เกิดประโยชน์สุขและความพึงพอใจต่อ ประชาชนผู้รับบริการซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาล ให้เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมวางแผน และร่วมตัดสินใจ ส่งเสริมให้เข้าร่วมเป็นตัวแทนภาคประชาชน ในการเป็นคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ทั้งในการร่วมบริหาร จัดการและร่วมติดตามตรวจสอบการทำงานของเทศบาล

๑.๓ จัดให้มีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยจะ ให้ความสำคัญต่อการรับฟังปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชน จัดสรรงบประมาณอย่าง เป็นธรรมและทั่วถึงทุกชุมชน โดยการจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของปัญหา สอดคล้องกับความ ต้องการและสภาพความเป็นจริงของแต่ละพื้นที่

๑.๔ นำวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริการประชาชนให้ครบวงจรทุก ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของเทศบาลอย่างกว้างขวาง สะดวก รวดเร็ว

๒. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๑ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน รางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำให้มี มาตรฐานและมีความสะดวกปลอดภัยในการเดินทาง พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปาให้มี ประสิทธิภาพ ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตามแนวถนนทุกสาย สนับสนุนให้มีการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและ ขยายเขตประปาภายในเขตเทศบาล

๒.๒ วางแผนบริหารจัดการปัญหาแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบ โดยระดมความ คิดเห็นและประสานความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนแก้ไขปัญหาล่วงหน้าและเตรียมความ พร้อมในการรับสถานการณ์ภัยแล้ง โดยให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วม มีความพร้อมในการช่วยเหลือและ เยียวยาผู้ประสบภัยอย่างทันทั่วถึง ชุดลอกคูคลอง ห้วยหนอง อ่างเก็บน้ำเพื่อไว้เก็บกักน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร

๒.๓ ปรับปรุงและตกแต่งภูมิทัศน์เพื่อเกิดความสวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อยจัด ระเบียบป้ายร้านค้าย่านชุมชน ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณหน้าสถานีราชการ หน่วยงานเอกชน บ้านเรือน ประชาชน เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาบ้านเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่ามอง

๒.๔ ดูแลจัดการระบบเหมืองฝาย เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำในการเกษตรตลอดฤดูกาลส่งเสริมการสร้างผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน

๓. นโยบายด้านการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ส่งเสริมความเข้มแข็งชุมชนและความสามัคคี โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มและการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มภาคประชาชน ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน กลุ่มสตรีแม่บ้าน กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข กลุ่มอาชีพให้มีความเข้มแข็งและเชื่อมโยงกิจกรรมการทำงานเป็นเครือข่าย

๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.) โดยการสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถ สร้างขวัญกำลังใจและดูแลสวัสดิการอย่างทั่วถึง เพื่อให้คนในชุมชนได้รับและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อเฝ้าระวังไม่ให้เกิดปัญหาสังคม อาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๓ จัดให้มีไฟฟ้าแสงสว่าง ป้ายจราจร ป้ายเตือน ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและอาชญากรรม

๓.๔ จัดให้มีโรงพยาบาลฉุกเฉินให้บริการรับส่งผู้ป่วยประสภภัยและผู้ป่วยตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวกสบาย สามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยและผู้ประสภภัยให้ถึงสถานพยาบาลและได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที

๓.๕ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ให้ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม จัดให้มีสวัสดิการและให้ได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถพึ่งตนเองได้

๓.๖ จัดให้มีสนามกีฬาและศูนย์กีฬาสำหรับประชาชน สถานที่ออกกำลังกาย สถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ทำกิจกรรมร่วมของครอบครัวที่เหมาะสมสำหรับทุกเพศทุกวัย

๓.๗ จัดให้มีการบริการด้านสาธารณสุข โดยบุคลากรทางการแพทย์และบริการส่งต่อผู้ป่วยด้วยความรวดเร็ว

๔. นโยบายด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยกับสถานศึกษาและศูนย์การศึกษานอกระบบ โดยการสนับสนุนงบประมาณตามอำนาจหน้าที่ ส่งเสริมความร่วมมือในการจัดกิจกรรม การประสานงาน การให้ความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านวิชาการ

๔.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความรู้และข่าวสารอย่างทั่วถึง และทันต่อเหตุการณ์สามารถขอรับทราบข้อมูลข่าวสารการดำเนินงาน ติดตามตรวจสอบการทำงานของเทศบาลได้ รวมถึงเพิ่มช่องทางในการติดต่อสื่อสาร การรับเรื่องราวร้องทุกข์ คำร้องต่าง ๆ ของประชาชนให้มากขึ้น

๔.๓ พัฒนาคูณภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ให้มีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทั้งในด้านของบุคลากร ความพร้อมของสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ฯลฯ สนับสนุนการจัดการศึกษาแบบบูรณาการ เชื่อมโยงระหว่างบ้าน ชุมชน โรงเรียนและเทศบาล กำหนดหลักสูตรแบบท้องถิ่นมีส่วนร่วม เสริมสร้างแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง การดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อม บทบาทและการมีส่วนร่วมในชุมชน ทั้งนี้ มุ่งเน้นให้เด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

๔.๔ ส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่สังคมสมัยใหม่และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) โดยการสนับสนุนให้มีการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการเรียนรู้ในแต่ละช่วงวัย

๔.๕ ทำนุบำรุงศาสนา วัฒนธรรม ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา เพื่อให้ศาสนสถานแต่ละแห่งเป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชน เป็นแหล่งสืบทอดสืบสานวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ความเป็นอีสาน โดยจะสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา ทำนุบำรุงโบราณสถานต่าง ๆ

๔.๖ ส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและจัดกิจกรรมเพื่อร่วมสืบสานวัฒนธรรมประเพณีสู่ลูกหลาน

๕. นโยบายด้านเศรษฐกิจ พัฒนาอาชีพและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๕.๑ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพและพัฒนาต่อยอดการรวมกลุ่มอาชีพ ให้มีความต่อเนื่องและเกิดความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม กล่าวคือ สมาชิกกลุ่มต้องมีงาน มีรายได้จากการผลิตและจัดหาตลาดรองรับสินค้าและบริการ ส่งเสริมการฝึกอาชีพที่มุ่งเน้นอาชีพที่จะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพและมีรายได้ ลดรายจ่าย สามารถเลี้ยงตัวเองได้

๕.๒ ส่งเสริมการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ส่งเสริมให้ประชาชนรักการออม ปลูกจิตสำนึกของความประหยัดและพอเพียงให้แก่ประชาชน สนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์ กองทุนต่าง ๆ ให้มีความมั่นคงแข็งแรง

๕.๓ ประสานงานและเชื่อมโยงเครือข่ายในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งจากภาครัฐและเอกชนและกลุ่มภาคีเครือข่ายต่าง ๆ โดยมุ่งหวังที่จะพัฒนาเมืองบ้านไผ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม

๕.๔ ประสานและเชื่อมโยงเครือข่ายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เน้นความสัมพันธ์ที่ดีกับมิตรประเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

๖. นโยบายด้านการพัฒนาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ พัฒนาระบบการให้บริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานให้มีความพร้อม และมีความหลากหลายของการให้บริการมากขึ้น ได้แก่ การเสริมสร้างสุขภาพและสุขภาวะที่ดี การเฝ้าระวังและการป้องกันโรค มุ่งเน้นการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนโดยใช้การจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) ซึ่งมีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เป็นแกนหลักสำคัญในการขับเคลื่อนการเก็บข้อมูลตามข้อเท็จจริง และเป็นปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ วางแผนและดำเนินการ ทั้งนี้ เป้าหมายที่สำคัญ ก็คือ ต้องการให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเองมากขึ้นให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ

๖.๒ สนับสนุนและเพิ่มศักยภาพการทำงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยการพัฒนาองค์ความรู้ สร้างแรงจูงใจ สนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการดูแลรักษาสุขภาพเพิ่มขึ้น สนับสนุนการดำเนินงานร่วมกับสำนักงานกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ

๖.๓ พัฒนาระบบรักษาความสะอาดและการจัดเก็บขยะมูลฝอย โดยปรับปรุงวิธีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ลดจำนวนเที่ยวในการขนถ่าย สร้างมูลค่าในการนำขยะมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สร้างแรงจูงใจและความตระหนักในหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมการดูแลรักษาความสะอาดบ้านและชุมชน การชำระค่าธรรมเนียมการจัดเก็บค่าขยะมูลฝอย รวมถึงการปรับปรุงงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๖.๔ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน โดยการรณรงค์ส่งเสริมการปลูกและการดูแลรักษาต้นไม้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติ สร้างและปรับพื้นที่ว่างหรือพื้นที่สาธารณะให้เป็นพื้นที่สีเขียวที่เหมาะสม สำหรับออกกำลังกายและทำกิจกรรมร่วมกัน

๖.๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยตนเองมากขึ้น มีการใช้มาตรการแรงจูงใจและมาตรการบังคับด้วยกฎหมาย ด้วยการตราเทศบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุมกิจกรรม หรือการดำเนินการกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายในการบริหารจัดการ

๖.๖ พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนโครงการตลาดสดน้ำซื่อ ร้านอาหารปลอดภัย เพื่อเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนและสุขภาวะที่ดี

นโยบายการบริหารราชการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ตามที่กระผมได้แถลงมา ทั้งหมด ๖ ด้าน นั้น กระผมและคณะผู้บริหารได้วางแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานสภาพความเป็นจริงของปัญหาความเดือดร้อน ความต้องการของพี่น้องประชาชนเป็นหลัก โดยวิเคราะห์ถึงปัจจัยภายในและภายนอกของเทศบาล เพื่อให้ทราบถึงจุดอ่อน จุดแข็ง วิฤตและโอกาสของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ที่สามารถจะแก้ไขและพัฒนาให้เกิดความเจริญมากขึ้นจากปัจจุบัน กระผมขอให้คำมั่นว่าจะเร่งดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว ให้เกิดผลสำเร็จ โดยจะจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลให้สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาชน จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้เกิดประโยชน์สูงสุด คุ่มค่าในการดำเนินการและเกิดผลสัมฤทธิ์ของงานที่ชัดเจน บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นธรรม จะให้ความสำคัญกับบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชน เสริมสร้างความรัก ความสามัคคีให้เกิดกับชุมชน เสริมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อให้เทศบาลเมืองบ้านไผ่ เป็นเทศบาลที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน สมดังวิสัยทัศน์การพัฒนาที่ได้กล่าวไว้ ทั้งนี้จะยึดถือประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดของการบริหารราชการเพื่อพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ นโยบายทั้ง ๖ ประการ ที่กล่าวมานั้น ล้วนมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนในชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ อย่างจริงจัง ดังนั้น การดำเนินงานในแต่ละภารกิจ แต่ละโครงการสามารถเดินหน้าให้เป็นไปตามนโยบายที่มีอยู่ทั้ง ๖ ข้อนั้น จึงมีปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมของชุมชนและทุกภาคส่วน ที่จะต้องเข้ามาช่วยกันเป็นพลังที่สำคัญในการขับเคลื่อนอย่างจริงจัง การแก้ไขปัญหาของบ้านเมืองเราและการทำงานตามนโยบายที่กระผมได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ไปแล้วนั้น ก็จะบังเกิดผลได้ในทางปฏิบัติ หรือจะสัมฤทธิ์ผลได้โดยไม่ลำบากนัก ทั้งนี้ก็ด้วยความรู้ ความเข้าใจในภารกิจ ทิศทางและเป้าหมายขององค์กร ความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับภายในองค์กรเทศบาลด้วยกัน ได้แก่ สมาชิกสภาเทศบาลทุกท่าน ข้าราชการ พนักงาน และการหนุนเสริมจากภายนอก ได้แก่ องค์กรภาคีเครือข่าย ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ภาคเอกชนทั่วไป ชุมชน และพี่น้องประชาชน เป็นต้น

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการร่วมมือกันของทุกภาคส่วนที่จะแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาอย่างจริงจังนั้น จะส่งผลลัพท์ต่อความเป็นสังคมที่ดีและมาตรฐานได้ กล่าวคือ เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ของเราจะสามารถขับเคลื่อนไปสู่ความเป็นท้องถิ่นที่มีความตื่นตัวอย่างมีพลังอยู่ตลอดเวลา เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สังคมมีคุณธรรม เป็นบ้านเมืองมีความอยู่ดี ผู้คนมีความสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน บนพื้นฐานของความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเรา และในโอกาสนี้กระผมและทีมเพื่อบ้านเกิดเมืองนอน ขอทำงานเพื่อสานต่อวิสัยทัศน์ของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจชุมชน เมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้ คู่ธรรมภิบาล บริการประทับใจ”

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

⇒ **ปัญหาการระบายน้ำ** ระบบการระบายน้ำและการวางท่อระบายน้ำของเทศบาลยังไม่ได้มาตรฐาน เกิดปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน เมื่อฝนตกในช่วงฤดูฝนรวมทั้งสาเหตุจากการอุดตันของท่อระบายน้ำโดยทั่วไป ในการก่อสร้างถนนของเทศบาลบางแห่งระดับของถนนและท่อระบายน้ำสูงกว่าระดับของพื้นดินโดยทั่วไปของประชาชนที่ใช้ปลูกบ้านเรือน ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถระบายน้ำออกจากบ้านเรือนได้ ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง ซึ่งสภาพดังกล่าวของถนนได้กลายเป็นทำนบและฝายกั้นน้ำซึ่งเป็น สาเหตุทำให้น้ำท่วมขังเป็นเวลานาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นเพราะการก่อสร้างระบบระบายน้ำยังไม่เสร็จสมบูรณ์ทั้งระบบ

⇒ **ปัญหาถนนและท่อระบายน้ำ ผิดจรรยาบรรณ ไม่ได้มาตรฐาน** ถนนสายหลักโดยทั่วไปมีสภาพของถนนตามซอยต่าง ๆ ผิดจรรยาบรรณมีความคับแคบไม่สะดวกในการสัญจรไป - มา และส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ ถนนบางสายผิวการจราจรขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ และบางแห่งมีสภาพเป็นถนนลูกรังและดินทราย การเชื่อมต่อของท่อระบายน้ำยังไม่สมบูรณ์ เพราะถนนบางสายมีท่อระบายน้ำ บางสายไม่มีท่อระบายน้ำ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝน เพราะการระบายน้ำและการไหลเวียนของน้ำไม่สะดวก และมีการอุดตันของท่อระบายน้ำ ท่อระบายน้ำไม่ได้มาตรฐานและชำรุดเสียหาย

⇒ **ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ** การขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะไม่ทั่วถึง ทำให้แสงสว่างไม่เพียงพอตามถนน ตรอก ซอย บางแห่งจะมีมืดมากและมีกิ่งโคมนไฟที่ชำรุดเสียหาย ยังไม่ได้รับการแก้ไขซ่อมแซม ประชาชนรู้สึกไม่ปลอดภัยในการสัญจรไปมาเวลากลางคืนและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

⇒ **ปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอ** ในปัจจุบันการให้บริการน้ำประปาในเขตเทศบาลยังไม่มีทั่วถึง ยังมีบางส่วนของชุมชนยังไม่มีน้ำประปาใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค ในช่วงฤดูร้อนจะเดือดร้อนมากเพราะขาดแคลนน้ำ เช่น ชุมชนสมประสงค์พัฒนา ชุมชนจัดสรร

⇒ **ปัญหาการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตเทศบาล** เนื่องจากในช่วงหน้าฝนได้มีปริมาณน้ำมาก การตื่นเงินของลำห้วย หนอง บึง ต่าง ๆ ทำให้เกิดการระบายน้ำไม่ได้สะดวกและทำให้ปริมาณน้ำแห้งขอดอย่างรวดเร็วหลังน้ำลด ทำให้ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เพียงพอกับการเกษตรกรรม ประมง

๒. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

⇒ **ปัญหาเรื่องถังขยะไม่เพียงพอ** มีการทิ้งขยะไม่เป็นที่ เพราะไม่มีถังขยะ ประชาชนได้นำขยะมากองตามพื้นดินทำให้เศษขยะปลิวกระจายทั่วไป ถังขยะที่มีอยู่เดิมไม่เพียงพอกับความ ต้องการ และ มีขนาดเล็ก ไม่เพียงพอกับปริมาณขยะในแต่ละวัน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ขยะล้นถังมากองที่พื้นดิน ทำให้ขยะปลิวกระจายเต็มพื้นดินและสกปรก

⇒ **ปัญหาเรื่องขยะตกค้าง** เนื่องมาจากถนนตามตรอก ซอย ในเขตเทศบาลจะคับแคบ บางส่วนรถขยะเข้าไปไม่ได้ ทำให้มีขยะตกค้าง บางแห่งรถเก็บของเทศบาล ไม่เข้าไปเก็บทุกวัน ทำให้ขยะล้นถังหล่นลงตามพื้นในขณะทำงานเก็บขยะเจ้าหน้าที่เก็บขยะของเทศบาล ไม่เก็บขยะที่หล่นอยู่ตามพื้นดินให้หมด

⇒ **ปัญหาการขาดจิตสำนึก** ประชาชนโดยทั่วไป ผู้ประกอบการยังขาดจิตสำนึกในเรื่องสิ่งแวดล้อม การทิ้งขยะ การระบายน้ำเสียลงสู่ลำห้วยสาธารณะ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน

⇒ **ปัญหาการระบายน้ำเสีย** สภาพถนนตามตรอก ซอย ส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ การระบายน้ำจะปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ ตามร่องระบายน้ำที่เป็นดิน ซึ่งทำให้การระบายน้ำไม่ดีเท่าที่ควร น้ำเสียจากบ้านเรือนจะไหลออกมารวมกัน ซึ่งถ้าน้ำเสียดังกล่าวไม่สามารถระบายได้ จะทำให้เกิดน้ำขังและเป็นน้ำเสีย เน่า และส่งกลิ่นเหม็น สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนอย่างมาก

⇒ **ปัญหามลภาวะ** ในเขตเทศบาลมีการทำอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็กหลายประเภทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นปัญหาด้านมลภาวะ เช่น การทำฟาร์มสุกร โรงงานแป้งมัน โรงสีข้าว โรงงานทำปลาร้า ปลาทูล และโรงงานทำผลไม้ดอง โรงงานทำขนมจีน โรงงานเหล่านี้จะปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำรางระบายน้ำสาธารณะ ทำให้น้ำเสียและมีกลิ่นเหม็น

๓. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

⇒ **ปัญหาการส่งเสริมอาชีพ** มีประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ จำนวนมากที่รายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพยังมีผู้ว่างงาน และการว่างงานหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ซึ่งเทศบาลได้เข้าไปช่วยเหลือโดยการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ประชาชนเหล่านี้ แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการบริหารจัดการของกลุ่มอาชีพ ไม่มีประสิทธิภาพ การรวมกลุ่มไม่มีความเข้มแข็งอย่างเพียงพอ ขาดความโปร่งใสและความสามัคคี ขาดตลาดรองรับสินค้าที่ได้จากการผลิตของชุมชนหรือสินค้าOTOP หน่วยงานภาครัฐยังไม่สามารถส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมได้ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์บางส่วนไม่มีคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน ทำให้มีปัญหาด้านการตลาด และแรงงานมีปัญหาในตลาดการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากแรงงานขาดฝีมือและทักษะ

⇒ **ปัญหาขาดกองทุนเพื่อการส่งเสริมอาชีพและรายได้** ประชาชนโดยทั่วไปตามชุมชนต่าง ๆ โดยเฉพาะในชุมชนแออัด จะมีสภาพความยากจน ว่างงาน จึงมีความต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุน เพื่อช่วยเหลือประชาชนในกลุ่มผู้ที่ด้อยโอกาสหรือมีปัญหา แต่ขาดแหล่งเงินที่จะขอรับการสนับสนุน เพื่อเอามาจัดตั้งกองทุน เช่น กองทุนส่งเสริมอาชีพ กองทุนเพื่อการกุศล ซึ่งยังไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

⇒ **ปัญหาการบริหารจัดการกองทุน** นโยบายรัฐบาลได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญการกระจายรายได้ให้กับประชาชน โดยมีการจัดตั้งกองทุนในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส คือ กองทุนชุมชนเมือง ๑ ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรายได้ที่มีระบบต่อเนื่องและยั่งยืน และยังมีกองทุนประเภทอื่น ๆ ที่เกิดมามากมาย เช่น กองทุนออมทรัพย์ กองทุนสัจจะออมทรัพย์ กองทุนส่งเสริมอาชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ชุมชนกองทุนบ้านมั่นคง ซึ่งบางส่วนเกิดขึ้นมาจากการรวมตัวของคนในชุมชน แล้วตั้งเป็นเงินกองทุนหรือกองทุนที่มีหน่วยงานอื่น ๆ ให้การสนับสนุน เมื่อมีการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ ขึ้นมาและการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านต่าง ๆ ขึ้นมาบริหารกองทุน ซึ่งปัญหาที่พบคือการขาดความรู้ประสบการณ์ ในการบริหารจัดการต่าง ๆ เช่น ด้านการบัญชี ด้านการแนะนำส่งเสริมอาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม เกิดทักษะและความรู้ของประชาชน ในการให้เงินกองทุนไปลงทุน เกิดระบบพรรคพวกและอื่น ๆ เกิดการคอร์รัปชัน ขาดความสามัคคีที่ส่งผลให้การบริหารเงินกองทุน ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่โปร่งใส มีการนำเงินกองทุนไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการหรือกิจกรรมที่ยื่นคำขอไว้ และกิจกรรมที่ลงทุนไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ไม่เกิดอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ประชาชนส่วนใหญ่คิดเฉพาะการเป็นผู้รับเงินจากกองทุนเพียงฝ่ายเดียว โดยคิดว่ารัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐจะต้องเป็นผู้ให้ตลอดเวลา ขาดจิตสำนึกในการใช้เงินกองทุนอย่าง

ถูกต้อง ขาดวินัย ขาดความซื่อสัตย์ ขาดคุณธรรม ขาดการพัฒนา ในระบบของการพึ่งพาตนเองที่พอเพียงเหมาะสม บริหารโครงการเงินกองทุน ในระยะสั้นจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับสมาชิกในกองทุนเอง เช่น ปัญหาด้านการชำระหนี้คืนเงินกองทุน ปัญหาการว่างงาน การขาดอาชีพและรายได้ในโครงการนี้ เมื่อการบริหารโครงการขาดประสิทธิภาพ จึงส่งผลต่อภาพรวมของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศอย่างแน่นอนในอนาคต

๔. ด้านการพัฒนาสังคม

⇒ **ปัญหาขาดสถานที่ออกกำลังกาย** ประชาชนโดยทั่วไปและเยาวชนขาดสนามกีฬา สำหรับการออกกำลังกาย และสวนสาธารณะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจและทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ปัจจุบันภายในเขตเทศบาลมีชุมชนหนาแน่นมากขึ้น โดยเฉพาะเน้นในหมู่เยาวชนที่ต้องการสถานที่ออกกำลังกายเพื่อลดปัญหาการมีสูมยาเสพติด และลดภาวะความเครียดของประชาชนและเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ที่ดินภายในเขตเทศบาลที่เหมาะสมสำหรับก่อสร้างสาธารณะ ภายในเขตชุมชนหรือเขตเมืองราคาแพงและหายาก

⇒ **ปัญหาประชาชนที่ยากจนไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง** ประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองใช้พื้นที่ของการรถไฟและที่สาธารณะบางแห่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัยแบบชั่วคราวสร้างปัญหาในการจัดระเบียบชุมชนขาดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และปัญหาการให้บริการด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การศึกษาด้านสาธารณสุข เป็นต้น ซึ่งเกิดจากปัญหาความยากจนและการอพยพเข้ามาหางานทำในพื้นที่เขตเมือง

⇒ **ปัญหาเด็ก เยาวชน ขาดการอบรมสั่งสอน** สังคมไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและค่านิยมมาก เนื่องจากระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ ทำให้หันมานิยมทางด้านวัตถุมากขึ้น และการรับเอาวัฒนธรรมของชาติมาใช้อย่างแพร่หลาย ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการอบรมและสร้างจิตสำนึกในการตระหนักถึงความเป็นคนไทย ค่านิยมแบบคนไทย ความหลากหลายของวัฒนธรรมสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยขาดมาตรการการป้องกันที่เข้มแข็ง การปรับเปลี่ยนเพื่อเข้าสู่โลกในยุคโลกาภิวัตน์ หรือโลกไร้พรมแดน เยาวชนบางส่วนต้องออกจากสถานศึกษา เสียอนาคตและติดยาเสพติด

⇒ **ปัญหายาเสพติด** ได้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปตามชุมชนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งผู้ติดยาเสพติดและผู้ขายทั้งในโรงเรียนและตามชุมชน ประชาชนทั่วไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปตกต่ำลง การขาดจิตสำนึก ขาดคุณธรรม จริยธรรม เกิดปัญหาการว่างงาน ค่านิยม ประชาชนยากจนลง หารายได้ไม่เพียงพอเลี้ยงครอบครัว อาชีพขายยาเสพติดเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีจึงมีความเสี่ยงสูงก็ตาม แต่ประชาชนบางกลุ่มทำเพื่อแก้ปัญหาความยากจนของครอบครัว ซึ่งปัญหาด้านนี้ยังมีสถานการณ์ที่น่าไว้วางใจ ประชาชนโดยทั่วไปหน่วยงาน ภาครัฐ และเอกชนจะต้องเฝ้าระวังป้องกันและปราบปรามกันต่อไป และสร้างจิตสำนึกให้ได้ผล ส่วนสาเหตุของปัญหาการติดยาเสพติดนั้นเกิดจาก ความเครียดและภาวะกดดันจากสภาพสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว ที่ทำงาน เพื่อนชักจูง ผู้ค้ายาเสพติดชักจูงและเกิดความอยากทดลองเสพ แก้ปัญหาของตนเองไม่ได้ หาทางออกไม่ได้เลยหันมาพึ่งยาเสพติด

⇒ **ปัญหาไข้เลือดออก** เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ แต่การป้องกันไม่ให้มีุงลายไม่สามารถทำได้ โดยเฉพาะในฤดูฝนจะมีน้ำขัง กลายเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและยุงชนิดต่าง ๆ ด้วย บ้านเรือนของประชาชนไม่มิดชิด ยุงสามารถเข้าไปในบ้านเรือนได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะตามชุมชนต่าง ๆ ปัญหาต่าง ๆ มักเกิดจากมีน้ำขังตามแหล่งต่าง ๆ ทำให้ยุงลายขยายจำนวนได้อย่างรวดเร็ว เป็นอันตรายแก่ประชาชน ขาดการป้องกันอย่างถูกวิธี เช่น การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงและการพ่นยาฆ่ายุง

⇒ **ปัญหาการขาดสถานที่อ่านหนังสือของชุมชน** ตามชุมชนต่าง ๆ ไม่มีแหล่งความรู้ที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และด้านต่าง ๆ เนื่องจากขาดสถานที่เป็นศูนย์รวมของประชาชน เพื่อใช้ในการพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น การอ่านหนังสือพิมพ์ และข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ของทางราชการ การขาดงบประมาณจากหน่วยงานในการสนับสนุนในการก่อสร้างศาลากลางชุมชน

⇒ **ปัญหาทางการศึกษา** ประชาชนบางส่วนตามชุมชนต่าง ๆ มีการศึกษาน้อยและไม่นิยมส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาสูงขึ้น เพราะยากจนมีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาในระดับสูงได้ ประชาชนที่มีการศึกษาน้อย ทำให้หางานทำยาก ขาดประสบการณ์ ความรู้และขาดทักษะฝีมือในการทำงาน ขาดสถานศึกษาที่เหมาะสม โรงเรียนตั้งอยู่ห่างไกลจากชุมชน ลำบากทั้งต่อเด็กนักเรียนและผู้ปกครองในการเดินทางมาเรียน และรับ-ส่งบุตรหลาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการไม่เห็นความจำเป็นด้านการศึกษา ทำให้บ้านเมืองขาดการพัฒนาที่ถูกต้อง ความยากจนและการว่างงาน ทัศนคติและค่านิยมของแต่ละครอบครัว การขาดแรงจูงใจด้านการศึกษา ขาดการสนับสนุนและส่งเสริมในการเพิ่มพูนความรู้และการพัฒนาฝีมือทักษะที่มีคุณภาพในการทำงาน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

⇒ **ปัญหาประชาชนขาดการดูแลด้านการควบคุมการก่อสร้าง** ประชาชนขาดความเข้าใจในระเบียบของทางราชการ โดยจะทำการต่อเติมอาคารบ้านเรือนเองโดยไม่ได้ขออนุญาตของทางราชการ ในการตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้างและต่อเติม รวมทั้งการควบคุมการก่อสร้างและเป็นสาเหตุในการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับบ้านข้างเคียง และไม่มีความปลอดภัย เนื่องจากหน่วยงานของรัฐขาดการประชาสัมพันธ์ ให้กับประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างและต่อเติมอาคารการขาดความรู้ความเข้าใจของประชาชน

๕. ด้านพัฒนาการเมืองการบริหาร

⇒ **ปัญหาการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหารงานของชุมชน** ชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาลทั้ง ๓๙ ชุมชน ได้มีการบริหารชุมชนในรูปแบบของคณะกรรมการชุมชน ซึ่งทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วม และเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แต่ชุมชนมีปัญหาด้านการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น เครื่องใช้สำนักงาน ศาลาเนกประสงค์ ที่ทำการชุมชน หอกระจายข่าว และค่าตอบแทนในการทำงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านระเบียบฯ

⇒ **ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** ตามชุมชนต่าง ๆ จะมีการลักขโมย การจี้จก่ง ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนในการเผื่อระวังทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนมากจะมาจากกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และมีการเล่นการพนันตามชุมชนต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในงานสวดอภิธรรมศพในเวลากลางคืนซึ่งปัญหานี้เกิดจากการติดยาเสพติดของเยาวชนและประชาชนโดยทั่วไป การมั่วสุมเล่นการพนัน ความยากจน และการว่างงานทำให้เกิดความอดอยากและไม่มีเงินในการประทังชีวิต

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

⇒ ด้านคมนาคม

โอกาส มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สายสำคัญ คือ ถนนมิตรภาพและทางรถไฟพาดผ่านตัวเมือง และเป็นเส้นทางมีความสะดวกในการขับขี่ เนื่องจากจากเป็นถนนเมน ที่สามารถเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองขอนแก่นได้อย่างรวดเร็ว เป็นเส้นทางคมนาคมหลักภาคอีสาน สามารถรองรับการขยายตัวเพิ่มศักยภาพด้านการเป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ การส่งออก และการขนส่งของจังหวัดได้ มีเส้นทางคมนาคมทางรถยนต์สามารถเชื่อมโยงกับอำเภอต่าง ๆ และจังหวัดอื่น ๆ ได้อย่างสะดวก เช่น ถนนเชื่อมต่อระหว่างอำเภอบ้านไผ่และอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม มีแนวโน้มการขยายตัวของชุมชนเมืองค่อนข้างสูง ทำให้ประชาชนเกิดความต้องการด้านคมนาคมมากขึ้น และอยู่ไม่ห่างจากสนามบินจังหวัดขอนแก่นจนเกินไป

ข้อจำกัด การขยายถนนและปรับปรุงผิวจราจรในเขตเมืองเพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชนมีข้อจำกัดด้านผังเมือง และชุมชนที่อยู่อาศัย งบประมาณและอัตรากำลังมีไม่เพียงพอ ถนนชำรุดบ่อย ต้องมีการบำรุงรักษาซ่อมแซมอยู่เป็นประจำ ผู้ใช้รถใช้ถนนไม่รักษากฎจราจร ขาดวินัยในการขับขี่ยานพาหนะ

⇒ ด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ

โอกาส ปริมาณความต้องการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น มีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและบริษัทเอกชนที่รับผิดชอบด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ในระดับอำเภอ คือ สำนักงานการประปา สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นต้น ชุมชนภายในเขตเทศบาล ยังขาดแคลนความพร้อมในด้านสาธารณูปโภค / สาธารณูปการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบประปา ระบบไฟฟ้าแสงสว่างในบางพื้นที่

ข้อจำกัด การขยายและการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ มีขั้นตอนการดำเนินการล่าช้าเนื่องจาก เป็นบริการของรัฐและรัฐวิสาหกิจ และมีหลายหน่วยงานดำเนินการยังมีปัญหาด้านการประสานงานและการวางแผนร่วมกันของหน่วยงาน ประชาชนบางส่วนยังไม่มีน้ำประปาใช้ การให้บริการไม่สะดวก และไม่สอดคล้อง กับความต้องการเนื่องจากงบประมาณมีจำกัด ทำให้ไม่สามารถสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนไม่ทันทั่วถึง ขาดแคลนแหล่งน้ำผิวดินสำหรับน้ำดิบที่จะใช้ในการผลิตน้ำประปาเพราะในบางฤดูแหล่งน้ำดิบที่มีน้ำจะลดลงมากและเหลือน้อย ไม่เพียงพอต่อระบบการผลิต ทำให้การบริการไม่สม่ำเสมอ

⇒ ด้านการสื่อสารคมนาคม

โอกาส มีบริษัทที่ดำเนินเกี่ยวกับระบบการสื่อสารเช่น บริษัท ทศท คอปอเรชั่น จำกัด มหาชน และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด มหาชน ซึ่งมีการขยายตัวทางธุรกิจในการประกอบการลงทุนของภาคเอกชนเพิ่มขึ้น รวมทั้งการขยายบริการของภาครัฐ อำเภอบ้านไผ่ เป็นอำเภอที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค ตามนโยบายการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การสื่อสารมีความพร้อม

ข้อจำกัด ความไม่คล่องตัวในการให้บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบการให้บริการ สาธารณะในระดับชุมชนมีน้อยไม่ครอบคลุม ทำให้ประชาชนเดือดร้อน ไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร การสื่อสารและการโทรคมนาคมของประเทศ มีข้อจำกัด เช่น ข้อจำกัดในเรื่องคู่สาย และสัญญาณโทรศัพท์ สัญญาณดาวเทียม อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบริการราคาแพง การทำลายทรัพย์สินของกลุ่มคนร้าย เช่น ทำลายตู้โทรศัพท์สาธารณะ

ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

⇒ ทรัพยากรธรรมชาติ

โอกาส มีแหล่งน้ำเพื่อการกักเก็บน้ำ และอุปโภคบริโภค และการประมงน้ำจืด คือ หนองจิว สระสวรรค์ หนองลุมพุก เป็นต้น และแหล่งน้ำดิบเพื่อผลิตน้ำประปา คือ แก่งละว้า มีแหล่งน้ำชลประทานที่สำคัญ คือ อ่างเก็บน้ำชลประทาน หรือ แก่งละว้า ฝ่ายหนองนาวัว

ข้อจำกัด ที่ดินมีราคาแพง การถือครองที่ดินของเกษตรกรที่แท้จริงลดลง ดินเป็นดินร่วนปนทราย สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์น้อย ทำให้การเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร และขาดความรู้ความเข้าใจที่จะนำหลักวิชาการด้านการเกษตรมาพัฒนา

⇒ สิ่งแวดล้อม

โอกาส ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกและตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อม

มากขึ้น และมีการรณรงค์ให้ประชาชนสนใจด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ปัญหาสิ่งแวดล้อมยังมีไม่มาก มีการวางแผนด้านสิ่งแวดล้อมของเทศบาล เพื่อป้องกันและบำบัดฟื้นฟู แก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งได้รับการสนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการและงบประมาณจากหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ มีความร่วมมือในการดำเนินการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และ อบต.ประชาชนมีความเข้าใจมากขึ้น ยังมีพื้นที่เพียงพอในการรองรับปัญหาด้านขยะและแหล่งรองรับการพัฒนาแบบบำบัดน้ำเสีย

ข้อจำกัด ชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น และความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดระเบียบชุมชน โดยเฉพาะหาบเร่ แผงลอย ทำยากขึ้น โดยเฉพาะในชุมชนใน ชุมชนตลาดสด และชุมชนแออัด การลงโทษผู้กระทำความผิดด้านสิ่งแวดล้อมไม่เด็ดขาด การประสานงานด้านสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีมาก ทั้งด้านการปฏิบัติทั้งด้านระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ขาดแคลนบุคลากร เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม ความร่วมมือจากผู้ประกอบการมีน้อย ในการแก้ไขปัญหาและผู้ประกอบการขาดความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านเศรษฐกิจ

โอกาส มีการส่งเสริมอาชีพ และสนับสนุนผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP จากภาครัฐมากขึ้น ด้านการแปรรูปสินค้าเกษตร การเลี้ยงสัตว์ และการทอผ้าไหม โรงงานยาสูบ และสินค้าของที่ระลึกประเภทอาหาร ชุมชนมีการเคลื่อนไหวสูงต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น การขนส่งสินค้า และถ่ายเทสินค้าได้ทั้งทางรถไฟ และทางรถยนต์ ปริมาณการปล่อยสินเชื่อเพื่อการลงทุนขนาดกลาง และเล็ก มีมากขึ้น

ข้อจำกัด การส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนต่าง ๆ ยังไม่ดี มีปัญหาด้านคุณภาพและการตลาดรองรับ ขายสินค้าไม่ได้ขาดความยั่งยืน กองทุนเพื่อการส่งเสริมอาชีพ และรายได้ เกิดปัญหาด้านการบริหารขาดความเป็นธรรมและโปร่งใส การลงทุนในภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการส่วนมากเป็นนักลงทุนในท้องถิ่น อัตราการขยายตัวจึงไม่สูงมากนัก รายได้เฉลี่ยของประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้น้อย โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรกรรม และรับจ้าง เศรษฐกิจระดับชุมชน หรือการพัฒนาสินค้า ๑ ชุมชน ๑ ผลิตภัณฑ์ ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย

⇒ การเกษตรกรรม

โอกาส การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเกษตร ส่วนมากจะเป็นการใช้วัตถุดิบทางการเกษตรเป็นหลัก ซึ่งสามารถรองรับผลผลิตในภาคเอกชนได้ เช่น การปลูกข้าว และอ้อย ประชาชนยังมีการบริโภคสินค้าด้านการเกษตร และสัตว์เลี้ยงเป็นสำคัญ มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการประมง จำนวน ๕ แห่ง คือ หนองจิว สระสวรรค์ หนองลุมพุก อ่างเก็บน้ำห้วยทราย ฝ่ายหนองนาวิ้ว ถ้าได้รับการพัฒนาและปรับปรุงระบบการเก็บกักน้ำให้ดีขึ้นจะทำให้สามารถสนับสนุนในการพัฒนาภาคการเกษตร การประมงได้

ข้อจำกัด พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่จะอาศัยน้ำจากน้ำฝนเป็นหลัก การเปลี่ยนแปลงและการแปรผันทางสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อการผลิตสินค้าทางการเกษตร ทำให้เกิดความไม่แน่นอน ไม่ต่อเนื่อง มีอัตราการเสี่ยงสูง ปัจจัยการผลิตโดยเฉพาะดินซึ่งเป็นดินร่วนปนทรายไม่อุ้มน้ำ ดินมีคุณภาพต่ำทำให้การเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร ขาดการส่งเสริมเกษตรกรและเกษตรกรไม่มีความรู้ด้านการเกษตรอย่างแท้จริง หน่วยงานภาครัฐซึ่งมีนักวิชาการน้อย ไม่เพียงพอที่จะเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกร เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถใช้น้ำจากแหล่งเก็บกักน้ำได้

เกษตรกรขาดความรู้ความสามารถ ขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่นำมาใช้ในการผลิต เนื่องจากส่วนใหญ่เกษตรกรยากจน ใช้วิธีการผลิตแบบเดิม ทำให้การผลการผลิตต่ำ คุณภาพไม่ดี ไม่ได้มาตรฐาน ไม่คุ้มกับการลงทุน แรงงานภาคการเกษตรลดลง คนหนุ่มสาวจะเปลี่ยนเป็นการใช้แรงงานประเภทอื่นแทน เนื่องจากรายได้ดีกว่าและจะกลับมาทำการเกษตรเฉพาะในช่วงฤดูการทำกรเกษตรเท่านั้น เกิดความไม่แน่นอนมี การเคลื่อนย้ายบ่อย

ผลผลิตทางการเกษตรส่วนมากจะมีลักษณะเป็นเกษตรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มทำให้แต่ละ ราย มีผลผลิตไม่มากนักและอยู่กระจัดกระจาย ทำให้ลำบากต่อการควบคุมในด้านคุณภาพของการผลิต ความไม่แน่นอนของราคาสินค้าภาคเกษตรกรรมและความไม่เป็นธรรมในด้านราคา บทบาทของการพัฒนา เศรษฐกิจในสาขาภาคอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและการบริการ มีสูงกว่าภาคเกษตร เกษตรกรในภาค เกษตรบางส่วนไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ทำการเกษตรได้ในพืชบางชนิด เนื่องจากข้อจำกัดด้านที่ดินที่ใช้ใน การเกษตรกรรม รวมทั้งความแปรปรวนของสภาพธรรมชาติและกลไกของตลาด เกษตรกรส่วนใหญ่มีหนี้สิน ภาคครัวเรือนที่เกิดจากการกู้ยืมเพื่อการลงทุน

⇒ การอุตสาหกรรม

โอกาส อุตสาหกรรมเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม ที่ยังสามารถเข้าไป ส่งเสริม และพัฒนาได้ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจะมาจากวัตถุดิบภาคการเกษตรที่ไม่ขาดแคลน มีแรงงาน จำนวนมาก และค่าจ้างไม่แพง การคมนาคมที่สามารถอำนวยความสะดวกในการขนส่งทั้งทางรถยนต์และ รถไฟ ที่ดินเพื่อใช้เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมยังมีมาก ราคาไม่แพงจนเกินไป มีแหล่งเงินทุนหรือสถาบัน การเงินในพื้นที่

ข้อจำกัด วัตถุดิบในการผลิต จากภาคการเกษตรไม่แน่นอน และคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน แรงงานมีคุณภาพต่ำในด้านทักษะฝีมือ และมีความรู้ด้านเทคโนโลยีน้อย การเคลื่อนย้ายสูง ขาดแคลนนัก ลงทุนรายใหม่ บทบาทการเมืองระดับชาติ การส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ ยังไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการ ลงทุนเท่าที่ควรได้

⇒ การพาณิชยกรรม / การค้า

โอกาส เป็นแหล่งรวมความต้องการและการแลกเปลี่ยนสินค้าบริการในระดับอำเภอ การ คมนาคมมีความสะดวก ทั้งทางรถยนต์ และทางรถไฟ มีแหล่งเงินทุนในพื้นที่ โดยเฉพาะของภาครัฐ เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้ประกอบการพาณิชยกรรม/ การค้าส่วนใหญ่เป็นลักษณะของการขายปลีก ย่อย

ข้อจำกัด ตลาดศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนสินค้ายังไม่มี ไม่มีคลังสินค้าหรือศูนย์รวมสินค้า ประชาชนในภาคชนบทมีอำนาจการซื้อต่ำ แหล่งเงินทุนยังมีข้อจำกัดในการปล่อยสินเชื่อขนาดกลางและเล็ก ขาดตลาดรองรับสินค้า OTOP และสินค้าเกษตรในพื้นที่

⇒ การท่องเที่ยว

โอกาส มีแหล่งท่องเที่ยวด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ คือ วัดพระเจ้าใหญ่ฝือบัง หลวงปู่ พุทธรักษ์ รอยพระพุทธรูปหินลาด ภาพจิตรกรรมฝาผนัง วัดมัชฌิมวิทยาราม และวัดสงวนวารี เป็นต้น มีสินค้าของที่ระลึก ประเภทอาหาร คือ กุนเชียง และผ้าไหม การคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยว สะดวก และเชื่อมโยงไปที่อื่นๆ ได้ มีเทศกาลท่องเที่ยวงานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีบุญกุ่มข้าวใหญ่ งานประเพณีลอยกระทง งานแห่เทียนพรรษา และถนนคนเดินเพลินเมืองไผ่ ที่มีขึ้นทุกวันอาทิตย์ เวลา ๑๖.๐๐-๒๒.๐๐ น. ณ บริเวณถนนหน้าท่าการอำเภอบ้านไผ่

ข้อจำกัด ขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่ต่อเนื่อง ขาดศูนย์ให้บริการแนะนำการ ท่องเที่ยวระดับอำเภอ แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งยังไม่ได้รับการบูรณะและฟื้นฟู ขาดแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติที่น่าสนใจ ศักยภาพในการดึงดูดของแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อนักท่องเที่ยวต่ำ

ด้านสังคม

⇒ ประชากรชุมชนและการประกอบอาชีพ

โอกาส ประชากรส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประชาชนมีความผูกพันและความสัมพันธ์ในลักษณะของสังคมชนบทอยู่มาก จะมีความเกื้อกูล รักและสมานสามัคคีต่อกันดี มีประชากรในวัยแรงงานมาก และสามารถทำงานได้เฉพาะในงานที่มีการใช้เทคโนโลยีต่ำเป็นส่วนมาก เพราะขาดฝีมือและทักษะ จำนวนประชากรเคลื่อนย้ายออกนอกภาคเกษตรมากขึ้น มีการขยายตัวของชุมชนออกไปและจะตั้งอยู่ตามแนวเส้นทางคมนาคมคือ ทางรถไฟ และทางรถยนต์ ชุมชนมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนรวมในการสร้างอาชีพและรายได้

ข้อจำกัด มีการเคลื่อนย้ายแรงงานออกไปต่างถิ่นสูง โดยเฉพาะหลังฤดูการเก็บเกี่ยวค่อนข้างสูงแรงงานมีความรู้ น้อย ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม มีการเอารัดเอาเปรียบผู้ใช้แรงงาน และยังมีแรงงานเด็ก อาชีพในท้องถิ่นมีน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชากรวัยแรงงาน การดำเนินชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมแบบดั้งเดิม ชุมชนมีการพัฒนาช้า

ด้านการศึกษา

โอกาส มีโรงเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน รวมทั้งวิทยาลัยการอาชีพ เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ ที่เปิดสอนตั้งแต่ปริญญาตรีและปริญญาโท สถานศึกษามีความพร้อมสูงทั้งด้านบุคลากร/อุปกรณ์การศึกษา ประชาชนมีความต้องการในการศึกษามากขึ้น ทั้งในและนอกระบบ โดยเฉพาะตามชุมชนต่าง ๆ

ข้อจำกัด อัตราการเรียนต่อในระดับภาคบังคับ ๑๒ ปี ยังมีปัญหา รวมทั้งในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชาชนที่มีรายได้ต่อครัวเรือนต่ำ โอกาสทางการศึกษาของประชาชนยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง ต่อนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ทักษะชีวิตของผู้ปกครองต่อการส่งเสริมและสนับสนุนบุตรหลาน ให้ได้รับการศึกษาต่อ และมีค่านิยมส่งบุตรหลานที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว ออกไปใช้แรงงานแทน นักเรียนนักศึกษา บางส่วนมีปัญหาในระหว่างเรียน ทำให้ไม่สามารถอยู่ในระบบการเรียนได้

ด้านสาธารณสุข

โอกาส ความต้องการรับบริการด้านสาธารณสุข จากศูนย์บริการสาธารณสุข โรงพยาบาล ยังมีความต้องการจำนวนมาก ความต้องการในด้านการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันรักษาโรค การอนามัยแม่และเด็ก ยังมีความต้องการพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ โดยเฉพาะในชุมชนและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ยังมีอัตราการเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย จากปัญหามลพิษของสถานประกอบการเพิ่มขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่ที่มีรายได้น้อย ยังต้องการทั้งการบริการสาธารณสุขจากภาครัฐมากกว่าภาคเอกชนเพราะค่าใช้จ่ายถูกกว่าสามารถใช้ระบบส่งต่อผู้ป่วยที่มีอาการหนัก และต้องการแพทย์เฉพาะทางไปยังโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดขอนแก่นได้

ข้อจำกัด ขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุน บุคลากรไม่เพียงพอ ภาคเอกชนมีการให้บริการในราคาแพง

ด้านการเมืองการบริหาร

⇒ นโยบายของรัฐ

โอกาส เป็นอำเภอที่ตั้งของจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางของการพัฒนาของภูมิภาค ทั้งทางด้านการคมนาคม เศรษฐกิจ ศูนย์กลางการเงิน การบริการ การค้า การลงทุน แหล่งรวมสถาบันการศึกษา ศูนย์กลางการประชุมสัมมนา ศูนย์รวมบริการด้านการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นศูนย์ราชการแหล่งวัดถุดิบ นโยบายการเปิดประตูอินโดจีนผลของการพัฒนาด้านต่าง ๆ จึงส่งผลต่อการพัฒนาอำเภอบ้านไผ่ด้วย เช่น โครงการขยายช่องทางถนนมิตรภาพตลอดสาย เป็นเส้นทางที่พาดผ่านอำเภอบ้านไผ่ โครงการก่อสร้างทางรถไฟรางคู่ทั่วประเทศ ซึ่งเส้นทางรถไฟสายดังกล่าวเป็นเส้นทางพาดผ่านอำเภอบ้านไผ่ มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมาสู่ส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอำเภอบ้านไผ่ มีสินค้าหลายอย่างที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาต่อไปได้

ข้อจำกัด การแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติยังไม่ปรากฏรูปธรรมที่ชัดเจน และต่อเนื่อง การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อผลักดันไปสู่เป้าหมายตามนโยบายของรัฐยังไม่ดีเท่าที่ควร ข้าราชการขาดความรู้ ความเข้าใจรูปแบบการบริหารแบบบูรณาการ กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ยังเป็นข้อจำกัดต่อดำเนินงานเพื่อการสนองต่อในระดับนโยบาย การถ่ายโอนภารกิจการกระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่น ขาดความชัดเจนในทางปฏิบัติ และหน่วยงานที่จะถูกถ่ายโอนไม่ให้ความร่วมมือ ก่อให้เกิดความล่าช้า เช่น ด้านการศึกษา นักลงทุนจากภายในและภายนอกประเทศอยู่ในอัตราต่ำ เพราะขาดสิ่งดึงดูดใจในการลงทุน การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมเพื่อทำความเข้าใจต่อนโยบายของประชาชนน้อย ทำให้ประชาชนขาดความเข้าใจในระดับนโยบาย และการแปลงนโยบายของรัฐไปสู่การปฏิบัติ

⇒ ด้านการเมือง

โอกาส การกระจายอำนาจมาสู่ท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นมีภารกิจ และบทบาท อำนาจหน้าที่งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้น ความสำคัญในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้นตามลำดับ นักการเมืองท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มีเจตนาแน่วแน่ที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตน ระดับความขัดแย้งทางการเมืองไม่รุนแรงมากนัก ยังมีลักษณะที่สามารถประนีประนอมได้กลุ่มผลประโยชน์ เป็นกลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่นมากกว่าต่างถิ่น ประชาชนเริ่มต้นตัวด้านการเมืองสูงขึ้น โดยเฉพาะเรื่องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง

ข้อจำกัด การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และสนองตอบความต้องการของประชาชนของนักการเมืองท้องถิ่น จะเน้นเฉพาะในเขตพื้นที่เลือกตั้งของตนเอง การมองประเด็นปัญหาของการพัฒนาในภาพรวม ระดับ อำเภอ และ จังหวัด ระดับชาติลดลง มีการเมืองระดับชาติ เข้ามาแทรกแซงระบบการเมืองท้องถิ่น ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น มีการผูกขาดของกลุ่มผลประโยชน์ ความไม่โปร่งใส ความเข้าใจที่ไม่ชัดเจนในระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นและขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นเอง

⇒ ด้านโครงสร้างการบริหารของเทศบาล

จุดแข็ง เป็นองค์การที่เป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการนิติบัญญัติ และบริหาร มีงบประมาณเพื่อการพัฒนา และบริหารจัดการเป็นของตนเอง มีอิสระในการตัดสินใจทางการบริหาร และการพัฒนาภายใต้กฎระเบียบของทางราชการ สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชนได้รวดเร็วกว่าระบบอื่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมกำกับ ดูแลและตรวจสอบของนักการเมืองท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด มีส่วนราชการในระดับอำเภอที่คอยให้ข้อเสนอแนะและสนับสนุนการปฏิบัติงาน มีความร่วมมือระหว่างเทศบาลและชุมชนต่าง ๆ เป็นอย่างดีรวมทั้งในการประสานงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดอ่อน เกิดระบบพรรคพวกขึ้นในระบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งนำไปสู่ปัญหาความไม่เป็นธรรมในการปกครองและการบังคับบัญชาซึ่งนำไปสู่ปัญหาการคอร์รัปชัน ขาดความโปร่งใส ขาดภาวะผู้นำตัวอย่าง การตรวจสอบเข้าไปไม่ทั่วถึง กระบวนการตัดสินใจสูงสุดอยู่ที่นักการเมืองที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาทำหน้าที่ในการบริหาร การสั่งการไม่เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา ไม่มีความเสมอภาค มีความซับซ้อนในการดำเนินกิจกรรมบางอย่างกับหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่ มีการแทรกแซงจากอิทธิพลภายนอกในการบริหารงานของเทศบาลในบางกรณี

⇒ ด้านกฎระเบียบ

จุดแข็ง การปฏิบัติงานขององค์กรมีความชัดเจนภายใต้ขอบของกฎหมาย เป็นหลักประกันข้อผิดพลาดให้กับข้าราชการที่ต้องการปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาผลประโยชน์ของทางราชการและเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ทำให้การบริหาร การปกครองมีความเป็นธรรม และทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างระเอียด

จุดอ่อน ขาดความยืดหยุ่น ระเบียบ กฎหมายมีช่องให้ผู้ปฏิบัติสามารถเลือกปฏิบัติได้ กฎระเบียบบางอย่างไม่ทันสมัยกับสภาพสังคมในปัจจุบันการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานมีระเบียบกฎหมายหลายฉบับรองรับมากเกินไป ระเบียบกฎหมายบางอย่างมีความซับซ้อนและไม่เกื้อกูลต่อกัน ในการปฏิบัติงานมีการยึดถือระเบียบมากเกินไปหรือไม่ก็ละเมิดการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

⇒ ด้านบุคลากร

จุดแข็ง มีบุคลากรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มีสถาบันการศึกษาที่พร้อมที่จะให้การพัฒนาประสิทธิภาพด้านบุคลากรขององค์กร บุคลากรมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากอำเภอบ้านไผ่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางด้านการศึกษา และที่อำเภอบ้านไผ่เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี และ ปริญญาโท มีการถ่ายโอนบุคลากรจากกการกระจายอำนาจเข้ามาสู่ ส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ตาม พ.ร.บ. ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดอ่อน การขาดความรู้ความเข้าใจ และความชัดเจนในกฎระเบียบของหน่วยงานของข้าราชการ และลูกจ้างของท้องถิ่น ขาดการพัฒนาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และขาดความกระตือรือร้น ขาดความสามัคคี ชอบทำงานตามที่ถูกบังคับบัญชาสั่งและมอบหมาย ข้าราชการขาดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ และการตัดสินใจ องค์กรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนไม่มากเท่าที่ควร ข้าราชการบางส่วนขาดกำลังใจ การพัฒนาความดีความชอบไม่มีความเป็นธรรม ใช้ระบบผลประโยชน์และพรรคพวก ผลจากนโยบายของคณะผู้บริหารบางครั้งขาดความชัดเจน จำทำให้บุคลากรขาดความไม่มั่นใจในการปฏิบัติงาน จึงรอรับการสั่งการเพียงอย่างเดียว บุคลากรที่ถ่ายโอนมาจากส่วนราชการอื่น ส่วนมากจะประสบปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ ในรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีนักการเมืองท้องถิ่นเป็นผู้บริหาร และเป็นปัญหาต่อการถ่ายโอนของหน่วยงานเดิม ปัจจุบันราชการส่วนท้องถิ่นมีปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรในบางตำแหน่ง

⇒ ด้านงบประมาณ/เงินอุดหนุน

จุดแข็ง เป็นองค์กรที่มีกฎหมาย ให้มีการจัดหารายได้เป็นของตนเอง มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมาสู่ส่วนท้องถิ่น ทำให้มีการกระจายงบประมาณมาให้ ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นด้วย ทำให้ท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มมากขึ้น การใช้จ่ายงบประมาณมีความคล่องตัวสูงกว่าระบบอื่น ๆ ส่งผลให้มีการจัดสรรงบประมาณให้มากขึ้นด้วย มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสามารถระดมเงินงบประมาณเข้ามาในพื้นที่ได้สูง มีการลงทุนของภาคเอกชนพอสมควร มีการกำกับ ตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณ จากจังหวัด อำเภอ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายปี ๒๕๔๙ เทศบาลจะมีรายได้เพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดอ่อน กฎระเบียบการใช้งานซึ่งงบประมาณท้องถิ่นมีช่องว่างทำให้เกิดการทุจริตได้ ข้าราชการ ผู้ปฏิบัติงานด้านการเงิน การคลังขาดความชัดเจนในกฎระเบียบปฏิบัติ เนื่องจากเทศบาลเป็นองค์กรที่มีการ จัดหารายได้เอง และมีกำหนดการใช้จ่ายงบประมาณที่จัดหามาได้เอง บางครั้งทำให้การใช้จ่ายงบประมาณไม่เกิด การประหยัด นโยบายในการบริหารด้านงบประมาณของผู้บริหารไม่ชัดเจน การใช้จ่ายงบประมาณบางประเภท ไม่สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ต่อนโยบายการพัฒนา จังหวัดและ ประเทศในภาพรวม หน่วยงานตรวจสอบ ภายในองค์กรขาดเอกภาพ

⇒ ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

จุดแข็ง เทศบาลมีเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานพอสมควร มีเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน และการบริหารงาน

จุดอ่อน เครื่องมือและอุปกรณ์บางอย่างมีประสิทธิภาพต่ำเนื่องจากการใช้งานมานาน งบประมาณในการจัดซื้อ ขาดการดูแล รักษา และการซ่อมบำรุงที่ดี ขาดบุคลากรของหน่วยงานในการที่จะ ดูแลรักษาและซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ ขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติในการจัดซื้อ/จัดหาอุปกรณ์มีมาก รวมทั้งขั้นตอนในการซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้มีความยุ่งยากไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานบางอย่างที่ต้อง ใช้ความเร่งด่วน รวดเร็ว สำหรับเครื่องมือที่มีเทคโนโลยีสูงผู้ใช้ขาดเทคนิคและความชำนาญในการใช้ ขาดความ เข้าใจในการบำรุงดูแลรักษา

⇒ ด้านการประสานงาน

จุดแข็ง เป็นเทศบาล ที่มีระบบการสื่อสารภายใน และภายนอกที่ดี และเป็นประโยชน์ ใน การสนับสนุนการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงาน ประชาชน และส่วนราชการอื่นเป็นอย่างดีโดยเฉพาะมี การประชุมพบปะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ทุก ๆ เดือน ระหว่างส่วนราชการ และระหว่าง ชุมชน และผู้บริหารเทศบาล และเทศบาลได้เปิดบริการมีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน

จุดอ่อน การประสานงานของเทศบาลต้องผ่านไปยังอำเภอ และจังหวัดบางครั้งมีความล่าช้า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์

⇒ ด้านข้อมูลข่าวสาร

จุดแข็ง ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นแหล่งรวมข้อมูลข่าวสาร มีเครื่องทันสมัย ที่พร้อมจะสนับสนุน ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เทศบาลมีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตฟรี และห้องสมุด แก่ประชาชน นักเรียน นักศึกษา

จุดอ่อน การเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนมีน้อย ข้อมูลไม่ชัดเจนไม่ เป็นปัจจุบันและมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย การจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานยังไม่มีประสิทธิภาพ การนำข้อมูลไปใช้ ประโยชน์มีน้อย การกระจายข้อมูลข่าวสารยังไม่ทั่วถึง ขาดบุคลากรในหน่วยงานที่มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี สมัยใหม่

สภาพการณ์ปัจจุบัน

เป็นเทศบาลที่ตั้งในอำเภอและจังหวัดที่เป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคม เป็นแหล่งรวม สถาบันการศึกษา เป็นศูนย์กลางการประชุม/สัมมนา ศูนย์รวมบริการการแพทย์และการสาธารณสุข เป็นศูนย์ ราชการการเงินและสถาบันการเงิน เป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตร แหล่งพลังงาน และวัฒนธรรมที่โดดเด่น รวมทั้งเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการพัฒนาของกลุ่มประเทศในอินโดจีน ซึ่งภาพรวมของผลพวงของ การพัฒนาต่าง ๆ ส่งผลถึงการพัฒนาในระดับท้องถิ่นด้วย มีอัตราการขยายตัวในด้านการพาณิชย์ การค้า การบริการ แต่ในภาคอุตสาหกรรมมีน้อย ส่วนภาคการเกษตรในพื้นที่มีลักษณะลดลง มีถนนสายสำคัญคือ ถนนมิตรภาพและทางรถไฟพาดผ่านตัวเมืองจึงสะดวกต่อการเชื่อมโยงไปสู่อำเภอและจังหวัดอื่น ทั้งในการ

เดินทางและขนส่งสินค้า ประชากรส่วนใหญ่รายได้ยังต่ำ และมีความยากจน เป็นเทศบาลที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียน ระดับประถม มัธยม วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมากแห่งหนึ่ง มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่แรงงานประเทศอื่นมากขึ้น โดยเฉพาะหลังฤดูเก็บเกี่ยว สัดส่วนการลงทุนเพิ่มขึ้นไม่มาก ประชาชนยังว่างงานอยู่มาก และค่าแรงต่ำ

สรุปประเมินสภาพการณ์

ด้านการค้า การพาณิชย์และการบริการ มีเพิ่มขึ้นในเขตเมืองซึ่งเป็นแหล่งศูนย์รวมของการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าต่าง ๆ ในระดับอำเภอ เนื่องจากการคมนาคมที่มีความสะดวก รวมทั้งความพร้อมในด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการในเขตเมือง และมีความพร้อมด้านสถาบันการเงินที่จะมาสนับสนุนโครงสร้างด้านเศรษฐกิจระดับชุมชน โดยเฉพาะระดับกลาง และเล็ก มีการเปลี่ยนแปลงจากภาคเกษตรกรรมมาสู่ภาคพาณิชย์กรรม และการบริการมากขึ้น เกิดจากปัจจัยด้านแรงงาน และปัจจัยด้านการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากความไม่แน่นอนของภาคเกษตรซึ่งการผลิตส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาธรรมชาติ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของท้องถิ่นมากขึ้น และเข้าใจในระบบการปกครองท้องถิ่นเพิ่มขึ้นมาก

สภาพสังคมโดยทั่วไป มีการพัฒนามาสู่การเป็นสังคมเมืองมากขึ้น บางส่วนยังมีลักษณะเป็นสังคมชนบทกึ่งสังคมเมือง และมีการขยายตัวของชุมชนออกไปตามเส้นทางคมนาคมทั้งทางรถไฟ และทางรถยนต์ จนบางแห่งกลายเป็นชุมชนแออัด เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย และมีปัญหาต่าง ๆ ตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการขาดแคลนที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และการให้บริการสาธารณะของหน่วยงานในพื้นที่ เช่น ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ และการสาธารณสุข

การประเมินศักยภาพในการพัฒนา

โอกาส มีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม โดยตั้งอยู่ตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอำเภอด่านสุดท้ายก่อนเข้าสู่จังหวัดขอนแก่น และตั้งอยู่บนถนนสายสำคัญของภาคอีสาน คือ ถนนมิตรภาพ และมีทางรถไฟสายหลักของภาคอีสานวิ่งผ่านตัวเมืองซึ่งทำให้สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดต่าง ๆ ในภูมิภาคได้ เช่น จังหวัดมหาสารคาม นครราชสีมา ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่และทรัพยากรธรรมชาติ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเทศบาล ทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม คือ เป็นพื้นที่ซึ่งไม่อยู่ในเขตอิทธิพลของมรสุมโดยตรง มีทรัพยากรธรรมชาติประเภทแหล่งน้ำ และดิน มีพื้นที่ที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาได้อีกมาก และราคาที่ดินไม่สูงมากนัก สามารถรองรับและสนับสนุนการพัฒนาโครงข่ายและ การขยายตัวด้านการคมนาคม การลงทุน ระดับอำเภอ จังหวัดและเหมาะที่จะเป็นที่ตั้งคลังสินค้าการเกษตร และสินค้าอื่น ๆ มีความพร้อมในด้านของปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปการ การติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม และพร้อมที่จะพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผลพวงของการพัฒนาต่าง ๆ ของจังหวัดส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม มีทรัพยากรด้านแรงงานเป็นจำนวนมาก การขนส่งสินค้าเข้าสู่จังหวัดทำได้สะดวก ทั้งทางรถยนต์และทางรถไฟ ทางอากาศ และมีระบบการส่งต่อสู่จังหวัดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

ข้อจำกัด การจัดหาวัตถุดิบภาคเกษตรในพื้นที่เพื่อสนับสนุนฐานการผลิต มีจำนวนไม่แน่นอน และมีคุณภาพต่ำ แรงงานในท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานที่มีคุณภาพทางทักษะและฝีมือแรงงานต่ำ ไม่สามารถใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีสูงมากได้ การเคลื่อนย้ายแรงงานสูงและบ่อยมาก ภาวะความเสี่ยงในการประกอบอาชีพการเกษตรมาก เนื่องจากความแน่นอนในการผลิตที่ยังคงพึ่งพาธรรมชาติ การประกอบกิจการมีข้อจำกัดในคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางน้ำ และมลพิษ ประชากรส่วนใหญ่ยากจน ว่างงาน ความรู้ น้อย และมีหนี้สิน การส่งเสริมอาชีพยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ไม่มีตลาดศูนย์กลางในการซื้อ-ขาย ผลิตผลทางการเกษตร อาศัยตลาดศูนย์กลางในตัวจังหวัดช่วยในการระบาย ซื้อ และ ขาย สินค้าเกษตรต่างๆ

ด้านองค์การและการบริหาร

จุดแข็ง เป็นองค์กรท้องถิ่นที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการพัฒนาในภูมิภาค และเมืองศูนย์กลางของการพัฒนาอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน การบริการ มีส่วนราชการในระดับอำเภอ และจังหวัดเป็นจำนวนมาก และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันบ่อย มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ ให้ความร่วมมือกับเทศบาลสูง มีระบบงบประมาณและระบบการบริหารงานที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างดี เป็นองค์กรที่สามารถสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากพื้นที่ที่มีความเหมาะสมไม่ใหญ่เกินไป และมีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ที่จะเป็นและสามารถนำมาใช้ในการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนได้อย่างดี ผู้บริหารท้องถิ่นจะอาศัยอยู่ในพื้นที่ซึ่งง่ายต่อการแก้ไขปัญหา และการให้บริการประชาชน

จุดอ่อน เนื่องจากเทศบาลมีภารกิจด้านการบริหาร และการพัฒนาที่ครอบคลุมในหลายด้าน การพัฒนาในบางด้าน เกิดการขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการแพทย์ ด้านผังเมืองและด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และคนกลุ่มนี้บางส่วนยังมีทัศนคติที่ไม่พึงประสงค์อย่างแท้จริงที่จะทำงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากยังเป็นที่ต้องการของภาคเอกชนที่รายได้ดีกว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นขาดความมั่นใจในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานบางอย่างที่มีลักษณะเชิงขัดแย้งกับระดับนโยบาย ขาดการพัฒนาบุคลากรอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง การขาดภาวะตัวอย่างผู้นำที่ดี มีความขัดแย้งในระบบการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการประจำ ส่งผลต่อการบริหารงาน ขาดความโปร่งใส กลุ่มผลประโยชน์ในท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทและแทรกแซงการบริหารงานและการปฏิบัติงาน

วิสัยทัศน์ (Vision) และ พันธกิจ (Mission) แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองน่าอยู่ คู่ธรรมภิบาล บริการประทับใจ ก้าวไกลสู่อาเซียน”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาศักยภาพเมืองบ้านไผ่ให้สอดคล้องกับกับการพัฒนาโดยมุ่งเน้นทางเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน สังคมมีสุข
๓. พัฒนาคุณภาพชีวิต และทุนทางสังคม
๔. พัฒนารายได้ของเทศบาล ให้สามารถพึ่งตัวเองได้มากขึ้น
๕. พัฒนาสมรรถนะขององค์กรให้มีขีดความสามารถสูง

⇒ ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ประกอบด้วย ๑๑ ยุทธศาสตร์ ๑๓ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มปริมาณการจำหน่ายสินค้าสำคัญที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้น

ประกอบด้วย ๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้ามากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาทักษะและคุณภาพแรงงาน สินค้า ตามความต้องการของตลาด

ประกอบด้วย ๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและแรงงานตามความต้องการของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เตรียมความพร้อมกับการเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมทางบก
ประกอบด้วย ๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๓.๑ ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของการเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางบก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนามาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อการ
อาศัยที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ๒ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๔.๑ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและภูมิทัศน์ของเมือง และเพิ่มพื้นที่สีเขียว

๔.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมของชุมชน
ประกอบด้วย ๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๕.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในระบบให้ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพดี และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
ประกอบด้วย ๒ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพดี

๖.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และการสร้างเครือข่ายพัฒนาเมือง
ประกอบด้วย ๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๗.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และการสร้างเครือข่ายพัฒนาเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้และลดรายจ่ายในการดำเนินงาน
ประกอบด้วย ๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๘.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนารายได้ของเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อการบริการประทับใจ
ประกอบด้วย ๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๙.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการให้บริการของเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถในการปฏิบัติงาน
ประกอบด้วย ๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑๐.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถในการ
ปฏิบัติงาน

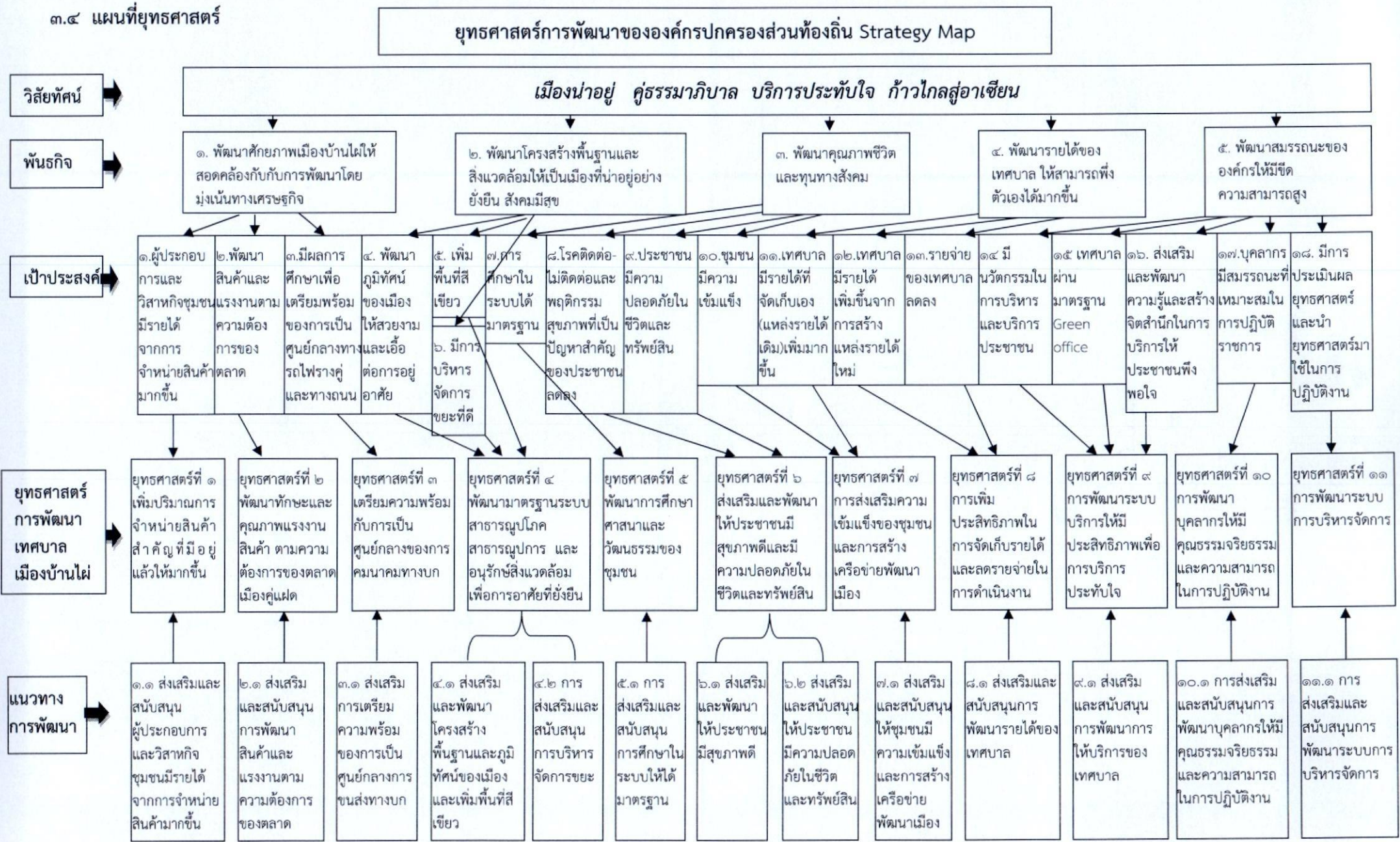
ยุทธศาสตร์ที่ ๑๑ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ
ประกอบด้วย ๑ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑๑.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์

บทที่ ๔

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ใช้เวทีการประชุมประชาคมท้องถิ่นในการระดมสมองจากภาคประชาชน ภาคีรัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้การจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนา รวมทั้งกิจกรรม โครงการที่เป็นความต้องการ และเพื่อแก้ปัญหาของชุมชน โดยได้ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา ดังต่อไปนี้

๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มปริมาณการจำหน่ายสินค้าสำคัญที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาทักษะและคุณภาพแรงงาน สินค้า ตามความต้องการของตลาด
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เตรียมความพร้อมกับการเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมทางบก
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนามาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อการอาศัยที่ยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพดี และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และการสร้างเครือข่ายพัฒนาเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้และลดรายจ่ายในการดำเนินงาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อการบริการประทับใจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถในการปฏิบัติงาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๑ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

๔.๒ แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มปริมาณการจำหน่ายสินค้าสำคัญที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้ามากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาทักษะและคุณภาพแรงงาน สินค้า ตามความต้องการของตลาด

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและแรงงานตามความต้องการของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เตรียมความพร้อมกับการเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมทางบก

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑ ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของการเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางบก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนามาตรฐานระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เพื่อการอาศัยที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑ ส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและภูมิทัศน์ของเมือง และเพิ่มพื้นที่สีเขียว

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของชุมชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๕.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในระบบให้ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพดี และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนาที่ ๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพดี

แนวทางการพัฒนาที่ ๖.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และการสร้างเครือข่ายพัฒนาเมือง

แนวทางการพัฒนาที่ ๗.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และการสร้างเครือข่ายพัฒนาเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้และลดรายจ่ายในการดำเนินงาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๘.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนารายได้ของเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อการบริการประทับใจ

แนวทางการพัฒนาที่ ๙.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการให้บริการของเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถในการปฏิบัติงาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑๐.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถในการปฏิบัติงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๑ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑๑.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

๔.๓ หน่วยงานรับผิดชอบ ประเด็นยุทธศาสตร์และของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

พันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑.พัฒนาศักยภาพเมืองบ้านไผ่ให้สอดคล้องกับการพัฒนาโดยมุ่งเน้นทางเศรษฐกิจ	๑.เพิ่มปริมาณการจำหน่ายสินค้าสำคัญที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้น	๑.ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้ามากขึ้น	๑.ยอดจำหน่ายสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์สำคัญของผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน	กองสวัสดิการสังคม
	๒.พัฒนาทักษะและคุณภาพแรงงาน สินค้า ตามความต้องการของตลาด เมืองคูแฝด	๒.พัฒนาสินค้าและแรงงานตามความต้องการของตลาด/เมืองคูแฝด	๒.จำนวนรายการสินค้าที่มีการแลกเปลี่ยนซื้อขายระหว่างเมืองคูแฝด	กองสวัสดิการสังคม
			๓.ระดับความสำเร็จการพัฒนาทักษะและการเพิ่มจำนวนแรงงานกับเมืองคูแฝด	กองสวัสดิการสังคม
	๓.เตรียมความพร้อมกับการเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมทางบก	๓.มีผลการศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมของการเป็นศูนย์กลาง รถไฟรางคู่และทางถนน	๔.ผลการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ กับการเป็นศูนย์กลางรถไฟ/รถยนต์	กองช่าง
๒.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน สังคมมีสุข	๔. พัฒนามาตรฐานระบบสาธารณูปโภคและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อการอาศัยที่ยั่งยืน	๔. พัฒนาภูมิทัศน์ของเมืองให้สวยงามและเอื้อต่อการอยู่อาศัย	๕. จำนวนแหล่งของพื้นที่เฉพาะที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งเสริมสร้างภูมิทัศน์ แหล่งวัฒนธรรม และเศรษฐกิจ	กองช่าง
		๕. เพิ่มพื้นที่สีเขียว	๖. พื้นที่สีเขียวต่อจำนวนประชากร	กองช่าง
		๖. มีการบริหารจัดการขยะที่ดี	๗.จำนวนสวนสาธารณะที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานสวนสาธารณะ	กองช่าง
๓.พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	๕.พัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของชุมชน	๗.การศึกษาในระบบได้มาตรฐาน	๘. อัตราการผลิตขยะต่อคนต่อวัน	กองสาธารณสุขฯ
			๙.ร้อยละของนักเรียนอ่านออกเขียนได้ตามมาตรฐานช่วงวัย	กองการศึกษา
			๑๐.ผลสอบ O-net แต่ละปีการศึกษามีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด	กองการศึกษา

พันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๖.ส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพดี และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๘.โรคติดต่อ-ไม่ติดต่อและพฤติกรรมสุขภาพที่เป็นปัญหาสำคัญของประชาชนลดลง	๑๑.ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวาน ความดันโลหิตสูงรายใหม่ ต่อประชากรกลุ่มเสี่ยง	กองสาธารณสุขฯ
			๑๒.อัตราการป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก ลดลงร้อยละ ๒๐ จากคํ่ามัธยฐาน ๕ ปีย้อนหลัง	กองสาธารณสุขฯ
			๑๓.ร้อยละของเด็กแรกเกิดต้องได้รับการเยี่ยมตามเกณฑ์	กองสาธารณสุขฯ
			๑๔.อัตราเด็กตั้งท้องก่อนวัยอันควร	กองสาธารณสุขฯ
			๑๕.ร้อยละของร้านอาหาร แผงลอยจำหน่ายอาหารใช้น้ำมันทอดอาหารอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	กองสาธารณสุขฯ
			๑๖.ตลาดสดเทศบาลเมืองบ้านไผ่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตลาดสดน้ำซึ่ ระดับ ๕ ดาว	กองสาธารณสุขฯ
		๙.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑๗.ระดับความสำเร็จของความพร้อมของการเตรียมการป้องกันภัย	สำนักปลัดฯ
๗.การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และการสร้างเครือข่ายพัฒนาเมือง	๑๐.ชุมชนมีความเข้มแข็ง	๑๘.จำนวนชุมชนที่ประชาชนเข้าร่วมการออมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด	กองสวัสดิการสังคม	
			๑๙.จำนวนครั้งของการทำประชาพิจารณ์ที่ผ่านเกณฑ์ในชุมชน	กองสวัสดิการสังคม
			๒๐.ระดับความสำเร็จของการตั้งสมัชชาพลเมืองเทศบาลเมืองบ้านไผ่	กองวิชาการฯ

พันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ
๔. พัฒนารายได้ของเทศบาล ให้สามารถพึ่งตัวเองได้มากขึ้น	๘. การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้และลดรายจ่ายในการดำเนินงาน	๑๑. เทศบาลมีรายได้ที่จัดเก็บเอง (แหล่งรายได้เดิม) เพิ่มมากขึ้น	๒๑. ร้อยละของรายได้จากจัดเก็บเอง (แหล่งรายได้เดิม) ของเทศบาลเปรียบเทียบกับเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้ในแต่ละปี	กองคลัง
		๑๒. เทศบาลมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการสร้างแหล่งรายได้ใหม่	๒๒. ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากแหล่งรายได้ใหม่	กองคลัง
		๑๓. รายจ่ายของเทศบาลลดลง	๒๓. ร้อยละของรายจ่ายในหมวดค่าวัสดุที่ลดลงเปรียบเทียบกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีในแต่ละปี	กองคลัง
			๒๔. ร้อยละของการจัดซื้อจัดจ้างในหมวดที่มีราคากลางเปรียบเทียบกับราคากลาง	กองคลัง
๒๕. ร้อยละของค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรต่อรายจ่ายทั้งหมดของเทศบาล	สำนักปลัดเทศบาล			
๕. พัฒนาสมรรถนะขององค์กรให้มีขีดความสามารถสูง	๙. การพัฒนาระบบบริการให้มีประสิทธิภาพเพื่อการบริการประทับใจ	๑๔. มีนวัตกรรมในการบริหารและบริการประชาชน	๒๖. ทุกกอง/ฝ่ายมีนวัตกรรมใหม่ในการให้บริการประชาชน	สำนักปลัดเทศบาล
		๑๕. เทศบาลผ่านมาตรฐาน Green office	๒๗. สำนักงานเทศบาลผ่านมาตรฐาน Green office	กองสาธารณสุขฯ
			๒๘. จำนวนช่องทางและความถี่ของการประชาสัมพันธ์	กองวิชาการฯ
		๑๖. ส่งเสริมและพัฒนาความรู้และสร้างจิตสำนึกในการบริการให้ประชาชนพึงพอใจ	๒๙. ร้อยละข้อร้องเรียนได้ดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน	สำนักปลัดเทศบาล

พันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยงานรับผิดชอบ
	๑๐.การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถในการปฏิบัติงาน	๑๗. บุคลากรมีสมรรถนะที่เหมาะสมในการปฏิบัติราชการ	๓๐. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาล	สำนักปลัดเทศบาล
			๓๑. ร้อยละของบุคลากรผ่านการอบรมตามเกณฑ์ ๓๐ ชม./คน/ปี	สำนักปลัดเทศบาล
			๓๒. บุคลากรมีความพึงพอใจในบรรยากาศของการทำงาน	สำนักปลัดเทศบาล
	๑๑. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ	๑๘. มีการประเมินผลยุทธศาสตร์และนำยุทธศาสตร์มาใช้ในการปฏิบัติงาน	๓๓. จำนวนกองที่สามารถขับเคลื่อนตัวชี้วัดตามยุทธศาสตร์ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด	กองวิชาการฯ
		๑๙. มีระบบฐานข้อมูลในการบริหารจัดการ	๓๔. ระดับความสำเร็จของการบริหารฐานข้อมูล	กองวิชาการฯ

๔.๔ ความเชื่อมโยง การประเมินตัวชี้วัดของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

ตัวชี้วัด (KPI)	คะแนน น้ำหนัก	ข้อมูลพื้นฐาน			เป้าหมาย					
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
๑. ยอดจำหน่ายสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์สำคัญของผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน	๔	-	-	-	๕%	๑๐%	๑๕%	๒๐%	๒๐%	๒๐%
๒. จำนวนรายการสินค้าที่มีการแลกเปลี่ยนซื้อขายระหว่างเมืองคูแฝด	๓	-	-	-	๑ รายการ	๑ รายการ	๑ รายการ	๑ รายการ	๑ รายการ	๑ รายการ
๓. ระดับความสำเร็จการพัฒนาทักษะและการเพิ่มจำนวนแรงงานกับเมืองคูแฝด	๒	-	-	-	๒๐% ผู้ผ่านการอบรม	๓๐% ผู้ผ่านการอบรม	๔๐% ผู้ผ่านการอบรม	๕๐% ผู้ผ่านการอบรม	๕๐% ผู้ผ่านการอบรม	๕๐% ผู้ผ่านการอบรม
๔. ผลการศึกษาผลกระทบเพื่อเตรียมความพร้อมเป็นศูนย์กลางของเทศบาลเมืองบ้านไผ่	๒	-	-	-	เตรียมการ บรรจุลงใน เทศบัญญัติ ๒๕๕๙	รายงานผล การดำเนินงาน ๑ โครงการ	รายงานผล การดำเนินงาน ๑ โครงการ	รายงานผล การดำเนินงาน ๑ โครงการ	รายงานผล การดำเนินงาน ๑ โครงการ	รายงานผล การดำเนินงาน ๑ โครงการ
๕. จำนวนแหล่งของพื้นที่เฉพาะที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งเสริมสร้างภูมิทัศน์ แหล่งวัฒนธรรม และเศรษฐกิจ	๓	-	-	-	๑ แห่ง	๒ แห่ง	๓ แห่ง	๔ แห่ง	๔ แห่ง	๔ แห่ง
๖. พื้นที่สีเขียวต่อจำนวนประชากร	๔	๒.๕	๓	๓.๕	๕ ตร.ม/คน	๕ ตร.ม/คน	๘ ตร.ม/คน	๑๐ ตร.ม/คน	๑๐ ตร.ม/คน	๑๐ ตร.ม/คน
๗. จำนวนสวนสาธารณะที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานสวนสาธารณะ	๔	-	-	-	๑ แห่ง	๑ แห่ง	๑ แห่ง	๑ แห่ง	๑ แห่ง	๑ แห่ง
๘. อัตราการผลิตขยะต่อคนต่อวัน	๔	๐.๘๕	๐.๘๓	๐.๘	๐.๗๕	๐.๗	๐.๖๕	๐.๖	๐.๖	๐.๖

ตัวชี้วัด (KPI)	คะแนน น้ำหนัก	ข้อมูลพื้นฐาน			เป้าหมาย					
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
๙. ร้อยละของนักเรียนอ่านออกเขียนได้ตามมาตรฐานช่วงวัย	๔	ร้อยละ ๘๘	ร้อยละ ๘๘	-	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๒	ร้อยละ ๙๔	ร้อยละ ๙๖	ร้อยละ ๙๖	ร้อยละ ๙๖
๑๐. - ผลการสอบ O-net ของนักเรียนแต่ละปีการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖)	๑.๕	ร้อยละ ๓๙.๒๗	ร้อยละ ๓๕.๓๕	-	ร้อยละ ๔๔.๘๙	ร้อยละ ๔๕.๘๙	ร้อยละ ๔๖.๘๙	ร้อยละ ๔๗.๘๙	ร้อยละ ๔๗.๘๙	ร้อยละ ๔๗.๘๙
- ผลการสอบ O-net ของนักเรียนแต่ละปีการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ระดับประถมศึกษาปีที่ ๓)	๑.๕	ร้อยละ ๔๑.๙๒	ร้อยละ ๓๖.๓๘	-	ร้อยละ ๓๙.๐๙	ร้อยละ ๔๐.๐๙	ร้อยละ ๔๑.๐๙	ร้อยละ ๔๒.๐๙	ร้อยละ ๔๒.๐๙	ร้อยละ ๔๒.๐๙
๑๑. ร้อยละของผู้ป่วยเบาหวาน ความดันโลหิตสูง รายใหม่ ต่อจำนวนประชากรกลุ่มเสี่ยง	๓	๑๑%	๙.๘๐%	๘.๕๐%	๒%	๒%	๒%	๒%	๒%	๒%
๑๒. อัตราการป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก ลดลง ร้อยละ ๒๐ จากค่ามัธยฐาน ๕ ปีย้อนหลัง	๓			๓๒.๗๔	๒๖.๒	๒๔.๘๙	๒๓.๖๕	๒๒.๔๗	๒๒.๔๗	๒๒.๔๗
๑๓. ร้อยละของเด็กแรกเกิดต้องได้รับการเยี่ยมตามเกณฑ์	๒	๙๔%	๙๓%	๙๕%	๙๕%	๙๖%	๙๗%	๙๘%	๙๘%	๙๘%
๑๔. อัตราเด็กตั้งท้องก่อนวัยอันควรลดลง	๓			๑๓.๒%	๑๒%	๑๐.๐%	๘%	๖.๐%	๖.๐%	๖%
๑๕. ร้อยละของร้านอาหาร แผงลอยจำหน่ายอาหารใช้น้ำมันทอดอาหารอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	๓	๗๖.๔	๘๐	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ตัวชี้วัด (KPI)	คะแนน น้ำหนัก	ข้อมูลพื้นฐาน			เป้าหมาย					
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
๑๖.ตลาดสดเทศบาลเมืองบ้านไผ่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานตลาดสดน้ำซึ่ ระดับ ๕ ดาว	๓	๑๗ ซึ่	๑๗ ซึ่	๑๗ ซึ่	๒๐ ซึ่	๒๕ ซึ่	๓๐ ซึ่	๓๕ ซึ่	๓๕ ซึ่	๓๕ ซึ่
๑๗.ระดับความสำเร็จของความพร้อมของ การเตรียมการป้องกันภัย	๔	๘ นาที	๖.๕ นาที	๕.๕ นาที	๕ นาที	๕ นาที	๕ นาที	๕ นาที	๕ นาที	๕ นาที
๑๘.จำนวนชุมชนที่ประชาชนเข้าร่วม การออมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด	๓	๕ ชุมชน	๕ ชุมชน	๕ ชุมชน	๖ ชุมชน	๑ ชุมชน	๑ ชุมชน	๑ ชุมชน	๑ ชุมชน	๑ ชุมชน
๑๙.จำนวนครั้งของการทำประชาพิจารณ์ ที่ผ่านเกณฑ์ในชุมชน	๒	N/A	N/A	N/A	๘๐% ของเกณฑ์ ที่กำหนด	๘๐% ของเกณฑ์ ที่กำหนด	๘๐% ของเกณฑ์ ที่กำหนด	๘๐% ของเกณฑ์ ที่กำหนด	๘๐% ของเกณฑ์ ที่กำหนด	๘๐% ของเกณฑ์ ที่กำหนด
๒๐. ระดับความสำเร็จของการตั้งสมัชชาพลเมือง เทศบาลเมืองบ้านไผ่	๓	N/A	N/A	N/A	มีการจัดตั้ง สมัชชาฯ	๑ ครั้ง	๒ ครั้ง	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง
๒๑.ร้อยละของรายได้จากจัดเก็บเอง (แหล่งรายได้เดิม) ของเทศบาลเปรียบเทียบกับ เงินงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้ในแต่ละปี	๓	๑๖.๕๒	๑๕.๐๘	๓.๖๑	๓	๔.๕	๖	๗.๕	๗.๕	๗.๕
๒๒.ร้อยละรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากแหล่งรายได้ใหม่	๒	-	-	-	N/A	๖,๗๗๖,๒๘๐ บาท	๕%	๕%	๕%	๕%
๒๓.ร้อยละของรายจ่ายในหมวดค่าวัสดุที่ ลดลงเปรียบเทียบกับงบประมาณรายจ่าย ประจำปีในแต่ละปี	๓	N/A	N/A	๔.๓๒%	๙%	๘%	๖%	๓%	๓%	๓%

ตัวชี้วัด (KPI)	คะแนน น้ำหนัก	ข้อมูลพื้นฐาน			เป้าหมาย					
		๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
๒๔. ร้อยละของการจัดซื้อจัดจ้างในหมวดที่มี ราคากลาง เปรียบเทียบกับราคากลาง	๒	N/A	N/A	๙.๘๕%	๕%	๗%	๙%	๑๒%	๑๒%	๑๒%
๒๕. ร้อยละของค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ต่อรายจ่ายทั้งหมดของเทศบาล	๒	-	-	๓๗.๕๓%	๓๖%	๓๕%	๓๔%	๓๓%	๓๓%	๓๓%
๒๖. ทุกกอง/ฝ่ายมีนวัตกรรมใหม่ในการให้ บริการประชาชน	๓	N/A	N/A	N/A	๗ อย่าง	๗ อย่าง	๗ อย่าง	๗ อย่าง	๗ อย่าง	๗ อย่าง
๒๗. สำนักงานเทศบาลผ่านมาตรฐาน Green office	๓	N/A	N/A	N/A	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน	-	-	-	-	-
๒๘. จำนวนช่องทางและความถี่ของการ ประชาสัมพันธ์	๔	๕ ช่องทาง	๕ ช่องทาง	๕ ช่องทาง	๖ช่องทาง	๗ช่องทาง ๑,๗๐๐ครั้ง	๘ช่องทาง ๑,๘๐๐ครั้ง	๙ช่องทาง ๑,๙๐๐ครั้ง	๙ช่องทาง ๑,๙๐๐ครั้ง	๙ช่องทาง ๑,๙๐๐ครั้ง
๒๙. ร้อยละข้อร้องเรียนได้ดำเนินการตามเกณฑ์ มาตรฐาน	๔	-	-	๙๖.๙๒%	๙๗.๕%	๙๘.๐%	๙๘.๕%	๙๙.๐%	๙๙.๐%	๙๙.๐%
๓๐. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน ในการบริหารงานของเทศบาล	๔	-	-	-	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๘๕%	๘๕%
๓๑. ร้อยละของบุคลากรผ่านการอบรมตาม เกณฑ์ ๓๐ ชม./คน/ปี	๒	-	-	๒๕.๗%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๘๕%	๘๕%
๓๒. บุคลากรมีความพึงพอใจในบรรยากาศ ของการทำงาน	๒	-	-	-	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๘๕%	๘๕%
๓๓. จำนวนกองที่สามารถขับเคลื่อนตัวชี้วัด ตามยุทธศาสตร์ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด	๒	N/A	N/A	N/A	๓ กอง	๕ กอง	๗ กอง	๗ กอง	๗ กอง	๗ กอง
๓๔. ระดับความสำเร็จของการบริหารฐานข้อมูล	๒	N/A	N/A	N/A	๒ ระบบ	๓ ระบบ	๔ ระบบ	๕ ระบบ	๕ ระบบ	๕ ระบบ

บทที่ ๕ การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุภัณฑ์ท้องถิ่น

๕.๑ กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นการติดตามและประเมินผลความสำเร็จและความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารองครุภัณฑ์ท้องถิ่น และการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการตามแผนดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่สอดคล้องกับพันธกิจ ซึ่งสามารถ นำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดหรือไม่ และโครงการพัฒนานั้นประสบความสำเร็จตามกรอบการประเมินในระดับใด โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่กำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และประเมินผลโครงการพัฒนาตามที่ได้ดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ การกำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการติดตามและประเมินผลแผน กำหนดแนวทางการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ดังนี้

- ๑) ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ แผน และแนวทางการพัฒนาที่กำหนด
- ๒) ความเพียงพอของทรัพยากรเพื่อการดำเนินกิจกรรมของหน่วยงาน
- ๓) ความก้าวหน้าของกิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผนโดยมีการติดตามผล
- ๔) ประสิทธิภาพ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับทรัพยากรที่ใช้ในการประเมิน ประสิทธิภาพ
- ๕) ประสิทธิภาพ เป็นการศึกษาผลที่ได้รับ
- ๖) ผลลัพธ์และผลผลิต เป็นการศึกษาผลประโยชน์ที่เกิดจากการทำกิจกรรมที่มีต่อ กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการ และการประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม
- ๗) การประเมินผลกระทบ เป็นการศึกษาผลที่ได้รับรวมยอด

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่อาจนำแนวทางทั้งหมดที่กำหนดมาใช้ หรือ อาจเลือกใช้ในบางแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้ โดยอย่างน้อยต้องสามารถประเมินความสอดคล้องและความสามารถวัดความสำเร็จหรือความก้าวหน้า ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการฯ จะพิจารณา

๑.๒ การกำหนดกรอบแนวทางและวิธีการในการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่อาจกำหนดแนวทาง ดังนี้

- ๑) การประเมินผลกระบวนการหรือการประเมินประสิทธิภาพ
- ๒) การประเมินผลโครงการหรือการประเมินประสิทธิผล
- ๓) การประเมินผลกระทบ

- ขั้นตอนที่ ๒** คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ดำเนินการการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด โดยสามารถติดตามและประเมินผลได้ตลอดระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น
- ขั้นตอนที่ ๓** คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนา ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด โดยสามารถติดตามและประเมินผลได้ตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการพัฒนาตามแผนดำเนินงานจนสิ้นสุดโครงการ
- ขั้นตอนที่ ๔** รายงานและเสนอความเห็นชอบซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ และผลการติดตามและประเมินโครงการพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด พร้อมประกาศผลการติดตามและประเมินผลให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
- ขั้นตอนที่ ๕** คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา อาจให้ความเห็นชอบหรือข้อเสนอแนะในรายงานการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และโครงการพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดได้

๕.๒ ระเบียบ วิธีการติดตามและประเมินผล

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ข้อ ๒๘, ข้อ ๒๙, ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑

ข้อ ๒๘ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- (๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
- (๒) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- (๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- (๔) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
- (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ กรรมการตามข้อ ๒๘ ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการ ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือน ธันวาคมของทุกปีทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการ หรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาได้โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงานที่จะมอบหมายให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการ เพื่อเสนอผู้บริหาร ท้องถิ่น

(๒) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

(๓) หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล

(๔) ให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและ ประเมินผล รายงานผลการดำเนินการซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลต่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผล เพื่อประเมินผลการรายงานผล เสนอความเห็นต่อผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการ พัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปี ละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปีทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ ๓๑ เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวมและเพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทยอาจจัดให้มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามความเหมาะสม

วิธีในการติดตามและประเมินผล มีขั้นตอนการติดตามและประเมินผลดังนี้

๑. กำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. สร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผล

๓. เสนอคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบแนวทาง วิธีการ และเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผล

๔. ประชุมชี้แจงแนวทาง วิธีการติดตามและประเมินผล ร่วมกับคณะผู้บริหารและผู้ที่ เกี่ยวข้อง เพื่อจัดเตรียมข้อมูลสำหรับรองรับการประเมินก่อนลงพื้นที่จริง

๕. ลงพื้นที่สำหรับติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด

๖. ประชุมสำหรับการติดตามและประเมินผลกับคณะผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด

๕.๓ กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

ในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผล ดังนี้

๑. การใช้แบบสอบถาม

๒. การสัมภาษณ์แบบสอบถาม

๓. การประชุมเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดที่กำหนด